ATILGAN

BİLİMKURGU DERGİSİ

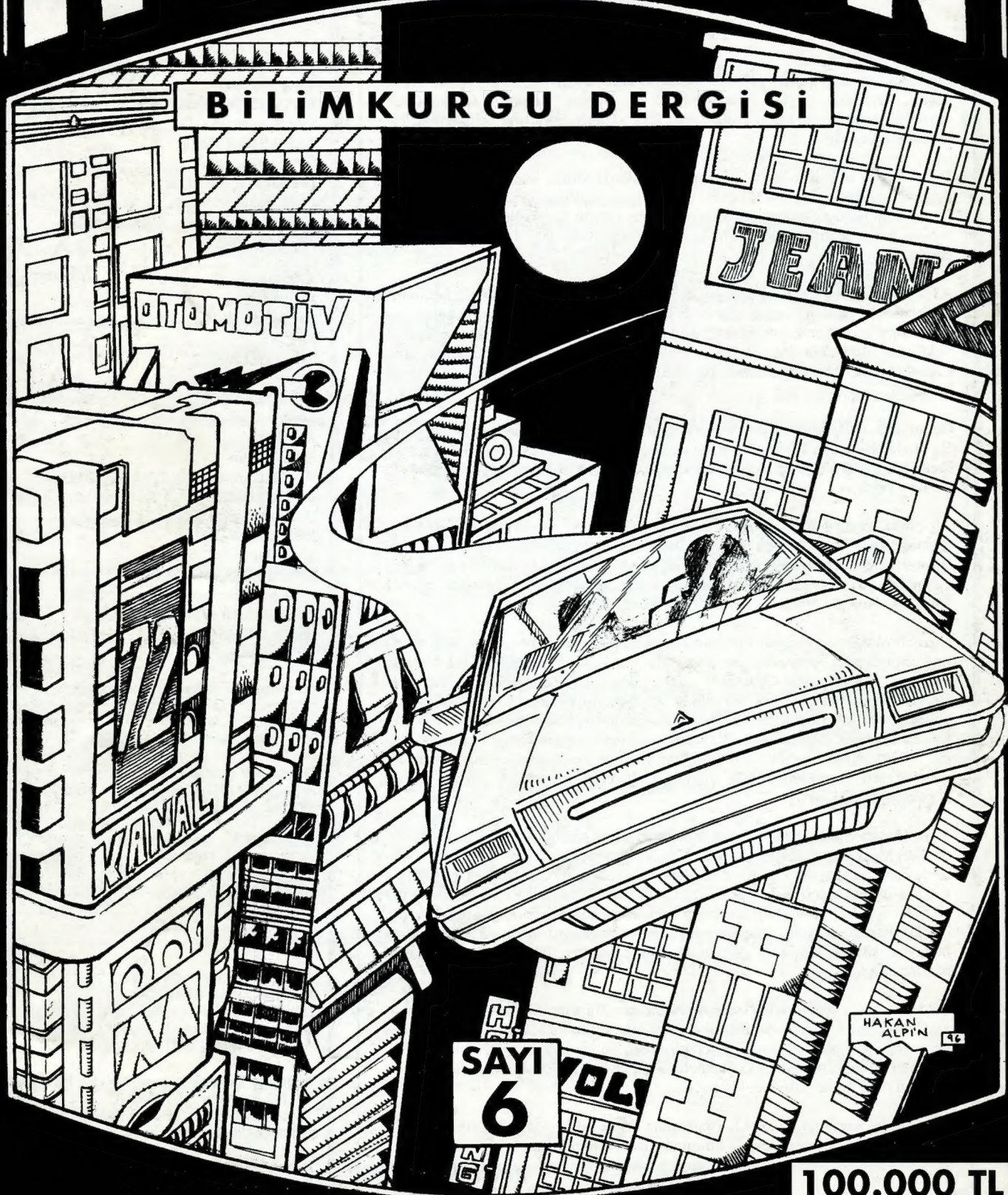

100.000 TL

ATILGAN Bilimkurgu Dergisi

Sayı: 6 Kasım-Aralık 96

SUNUŞ

Elinizdeki sayı ile birinci yılımızı tamamlıyoruz sevgili bilimkurgusever arkadaşlar. Böylece aylar öncesinden bir umut olarak sunduğumuz düşüncelerimizi gerçekleştirebildiğimiz için, sizlerin karşısına daha büyük bir sevinçle çıkıyoruz.

Dergi Yayın Kurulu olarak yapılan toplantılarda alınan karar gereğince artık bu satırların sonunda "ATILGAN" yerine isim yazılmasını kararlaştırdığımız için adımı görüyorsunuz. Bu benim içinde büyük bir kolaylık sağlayacak. Ayrıca yazılmasını düşündüğüm bazı konulardan da daha rahat söz edebileceğim.

ATILGAN sınırlı dağıtım ve tanıtıma rağmen beklenen ölçüde satılabiliyor. Önümüzdeki günlerde yapılacak olan kitap fuarı ve yeni tanıtma çabaları sonucunda satış rakamlarımız biraz daha artabilir. Bu arada ilk altı sayının az miktarda ciltlenerek satılacağını da duyurayım. Koleksiyon yapanlar için kaçırılmaması gereken önemli bir fırsattır. İlk sayılar elimizde az sayıda kalmıştır.

Geçtiğimiz aylarda yine yeni bilimkurgu kitapları yayınlanmaya devam etti. Bu arada "Bilim ve Ütopya" dergisi de geçtiğimiz ay ki sayısında 'Bilimkurgu Kimi Kuruyor' başlığıyla çıktı. İçinde de üç yazarın bilimkurgu konusunda yazıları vardı.

Bir başka yayın haberi de İzmir'den. Aslında Ocak ayından beri yayınlanan tabloid gazete boyutlarında aylık bir "Bilgisayar ve Bilimkurgu Gazetesi" olan "Power User" içinde bilimkurgusal yazılara ve küçük çizgi romanlara da yer veren bir yayın organı. Yıllık abone ücreti 600.000.-TL. Yazışma adresi: 1467. Sk. No.9A Alsancak - İzmir Tel: 0232. 463 44 77.

Düzenli olarak yayınlanan bir bilimkurgu dergisinin yararlarından biri de bilimkurguseverler arasında yazan ya da yazmayı düşünenlere bu konuda yardımcı olabilmesidir. Yaklaşık yirmi yıldır yazın dünyasının içinde yer aldığım için bunları çok rahatlıkla söyleyebiliyorum. ATILGAN yayın yaşamına başladıktan sonra bilimkurguseverler tarafından gönderilen öyküler şahsen beni pek memnun etti. Ve ayrıca elimizde yayınlanacak epey öykü birikti. Tüm bunlar gerçekten çok sevindirici, ve umut vaat eden olaylar. En azından salt bu yönüyle bile bilimkurguseverlerin içindeki yazma ateşini körüklüyor ATILGAN.

Yayınlanan ve yayınlanacak olan öykülerin edebi niteliğine gelince. Bu konuda söyleyeceklerim çok kısa. Edebi literatürü takip edenler zaten söyleyeceklerimin yeni birşey olmadığını hemen anlayacaklardır. Ünlü birçok yazarın ilk öyküleri ya da yazılarına bakılacak olursa, onlarında birtakım eksiklikler içerdiği görülebilir. Nitekim bu konuda söylenecekler de hep aynıdır. "Onlar benim gençlik çalışmalarım". Bir merdivenin onuncu basamağına hemen erişilmez. Birde bir Alman atasözüne yer verelim. "Ustayı usta yapan alıştırmadır."

Bu ayın ayrıca benim için özel bir önemi var. Bu satırlar aracılığı ile onu sizinle paylaşmak istiyorum. Bilimkurguya olan ilgim ve sevgim Doğan Kardeş dergisinde yayınlanan "Ateştop" çizgiromanı ile başlamıştı. 31 Ekim 1966 tarihinden bu yana da içimdeki çocuk hala hiç değişmeden okumayı sürdürüyor. Ama şu otuz yıl ne çabuk geldi, geçti...

Umarım bu sayımızı da zevkle okursunuz. Yeni yılda yedinci sayımızla yeniden karşınızda olacağız sevgili bilimkurgusever arkadaşlar.

Bülent AKKOÇ

İÇİNDEKİLER

ONLAR ETTEN YARATILMIŞLAR 1
Terry Bisson .....
BK'DA OLASI DÜNYALAR 3
Kemal Kulaoğlu .....
ACIYI YOKETMEK 5
Özlem Kurdoğlu .....
URSULA K. LEGUIN 9
Arda Moltay .....
HERKES BURADA, AMA KİMSE İŞE YARAMIYOR 12
Gurur Asi .....
AĞIZ 15
Ege Görgün .....
BK ve MÜZİK ETKİLEŞİMLERİ 17
Ali Can .....
ŞİİR - ÖLÜMSÜZ 18
Aşkın Güngör .....
ÇİZGİROMAN 19
Hakan Alpin-K. Ertan Sevgi .....
ACAR 22
Hakan Alpin .....
KURTULUŞ GÜNÜ, ZİYARETÇİLER ve SON NESİL 25
Sezen Kaymak .....
SİNEMADA BK 27
Melih Tarı .....
BK'DE MEGAKENTLER 31
Ignacio Romanet .....
GENÇLİĞİNİ ARAYAN ADAM 33
Nilgün Güngör .....
TEST / Sezen Kaymak 40

Sahibi: Hakan ALPİN
Yazı İşleri Müdürü: Bülent AKKOÇ

Bu sayıya katkıda bulunanlar:
Bülent AKKOÇ, Hakan ALPİN, Yaman ANGAY, Gurur ASI, Cem AVCI, Kamil AYDINLI, Ali CAN, Hüsnü ÇORUK, Ali DÜZGÜN, Mustafa EDEBALİ, Emrah GÖKER, Ege GÖRGÜN, Aşkın GÜNGÖR, Nilgün GÜNGÖR, Suat IŞIK, Sezen KAYMAK, Faysal KEMERİZLİOĞLU, Kemal KULAOĞLU, Özlem KURDOĞLU, Arda MOLTAY, Bora ÖNGÜREL, K. Ertan SEVGİ, İsmail ŞEN, Melih TARI.

Dizgi: RİND AJANS / 511 29 35
Montaj: Aşkın GÜNGÖR
Düzelti: Hakan ALPİN
Baskı: YAYLACIK MATBAASI AZİZKAN MÜCELLİTHANESİ

Yazışma Adresi: Bülent AKKOÇ, P.K. 1345 80008 Karaköy / İSTANBUL
Tüm ödemeler için (Bülent Akkoç - 114928) posta çekini kullanabilirsiniz.

Atılgan bilimkurgu dergisi iki ayda bir yayınlanır.

Yazılardaki görüşler eser sahibine aittir.

Onlar Etten Yapılmışlar

ÇEVİRİ - ÖYKÜ

Terry Bisson

They are made out of metal

Çeviren: Emrah Göker

"Onlar etten yapılmışlar."

"Etten mi?"

"Etten. Onlar etten yapılmışlar."

"Etten mi?"

"Hiç kuşkusuz. Gezegenin farklı bölgelerinden bir kaç tane topladık, araştırma gemilerimize bindirdik ve incelemedik yerlerini bırakmadık. Tamamen etten ibaretler."

"Bu olanaksız. Radyo sinyallerinden ne haber? Ya yıldızlara yolladıkları mesajlar?"

"Konuşmak için radyo dalgaları kullanıyorlar, ama sinyaller onlardan gelmiyor. Sinyaller makinelerden geliyor."

"Makineleri kim yaptı peki?Bağlantı kurmak istediklerimiz makineleri yapanlar."

"Makineleri onlar yaptı. Sana anlatmaya çalıştığım da bu. Makineleri et yaptı."

"Komik bu. Et nasıl makine yapabilir ki? Akıllı ete inanmamı istiyorsun benden."

"Senden bunu istemiyorum. Sana bunu anlatıyorum. Bu yaratıklar o sektördeki tek akıllı ırk, ve onlar etten yapılmışlar."

"Belki de orfolei ırkı gibidirler. Bilirsin, bir et safhasından geçen karbon kökenli bir zeka türü."

"I-ıh. Et olarak doğuyorlar ve et ölüyorlar. Onları bir kaç nesil boyu inceledik, pek uzun da sürmedi bu. Etin yaşam süresi hakkında bir fikrin var mı"

"Dur biraz. Tamam, belki de sadece kısmen ettirler. Bilirsin, weddilei ırkı gibi. Etten bir kafa ve içinde elektron plazma beyni."

"I-ıh. Bunu da düşündük, ne de olsa weddilei gibi etten bir kafaları var. Ama sana anlattığım gibi, onları didik didik ettik. İçleri de dahil her tarafları et."

"Beyin yok mu?"

"Ha, bir beyin var, tamam. Tek sorun o beyinde etten yapılmış! Sana deminden beri anlatmaya çalıştığım da bu!"

"Öyleyse... düşünmeyi gerçekleştiren ne?"

"Anlamıyorsun, değil mi? Sana anlattıklarımı algılamayı reddediyorsun. Düşünmeyi gerçekleştiren beyin. Yani et."

"Düşünen et! Düşünen ete inanmamı istiyorsun benden!"

"Evet, düşünen et! Bilinçli et! Seven et. Hayal kuran et. Bütün mesele ette! Olayı kavramaya başlıyor musun, yoksa tekrar başa mı dönmem gerekiyor?"

"Aman Tanrım. Sen ciddisin o zaman. Onlar etten yapılmışlar."

"Teşekkürler. Sonunda. Evet. Onlar gerçekten etten yapılmışlar. Ve onların zamanıyla yüz yıldır bizimle bağlantı kurmaya çalışıyorlar."

"Aman Tanrım. Peki bu etin niyeti ne?"

"İlk önce bizle konuşmak istiyor. Sonra sanırım evreni araştırmak, diğer akıllı ırklarla ilişki kurmak, fikir ve bilgi değiştokuşu yapmak filan istiyor. Klasik."

"Etle konuşmaktan sözediyoruz."

"Olay bu, evet. Radyoyla bize yolladıkları mesaj bu. 'Merhaba. Orada birileri var mı? Evde kimse var mı?' Bunun gibi şeyler."

"O zaman gerçekten konuşuyorlar. Sözcükler, düşünceler, kavramlar filan mı kullanıyorlar yani?"

"Ah, evet. Yalnızca bunu etle yapıyorlar."

"Yanılmıyorsam daha az önce radyo kullandıklarını söylemiştin."

"Evet, öyle, ama radyoda yayında olan ne

sanıyorsun? Et sesleri. Hani bilir misin, eti oradan oraya çarparsın, nasıl ses çıkar? Etlerini öyle şap şup birbirine vurdurarak konuşuyorlar. Hatta etlerinin arasından hava fışkırtarak şarkı bile söyleyebiliyorlar."

"Aman Tanrım. Şarkı söyleyen et. Bu, bu çok fazla artık. Önerin ne peki."

"Resmi olarak mı, gayri resmi olarak mı?"

"İkisi de."

"Resmi olarak onlarla bağlantı kurmak, onları selamlayıp evrenin bu kuadrantındaki tüm akıllı ırklar ve çokvarlıklarla, önyargı, korku ve kayırma olmadan tanıştırmak zorundayız. Gayri resmi olarak, kayıtları silmeyi ve herşeyi unutmayı öneriyorum.

"Bunu ne zaman söyleyeceğini bekliyordum ben de."

"İnsafsızca görünüyor, ama herşeyin bir sınırı vardır. Gerçekten etle bağlantı kurmak istiyor muyuz?"

"Yüzde yüz katılıyorum. Onlara söyleyecek ne var ki?" 'Merhaba et. Nasıl gidiyor?' Ama bu işe yarayacak mı? Peki söz konusu kaç gezegen var?"

"Sadece bir tane. Başka gezegenlere özel et muhafazalarında gidebiliyorlar, ama oralarda yaşayamıyorlar. Ve et olduklarından sadece 'C' uzayı içinde yolculuk edebiliyorlar. Bu da onları ışık hızıyla sınırlandırıyor ve kendi çabalarıyla bağlantı kurma olasılığını oldukça azaltıyor. Aslında olasılık sonsuzda bir."

"O zaman sadece evrende evde kimse yokmuş gibi davranıyoruz."

"Aynen öyle."

"Merhametsizce. Ama kendin de söyledin, etle kim tanışmak ister ki? Peki gemilerimizde bulunanlar, o incelediklerimiz? Hiç bir şey anımsamayacaklarından emin misin?"

"Anımsarlarsa diğerleri onlara üşütmüş gözüyle bakar. Zaten kafalarına girip etlerini biraz ütüledik, artık biz onlar için basit bir rüyayız sadece."

"Ete rüya olduk! Garip, bizlerin etin ancak rüyası olmamız gerektiği ne kadar uygun düşmüş."

"Ayrıca tüm sektörü boşmuş gibi gösterdik."

"İyi. Anlaştık, hem resmi hem gayriresmi olarak. Dava bitmiştir. Başka var mı? Galaksinin o tarafında ilginç birileri?"

"Evet, G445 bölgesinde, bir sınıf dokuz yıldızında çok utangaç ama sevimli bir hidrojen çekirdekli küme halinde zeka var. İki galaktik çevrim öncesi bağlantı halindelermiş, tekrar dost olmak istiyorlar."

"Hep böyleleri çıkar zaten."

"Ve neden çıkmasın ki? Eğer bir ırk yapayalnız olsaydı, evrenin ne kadar dayanılmazcasına, anlatılamazcasına soğuk olacağını hayal edebiliyor musun?.."

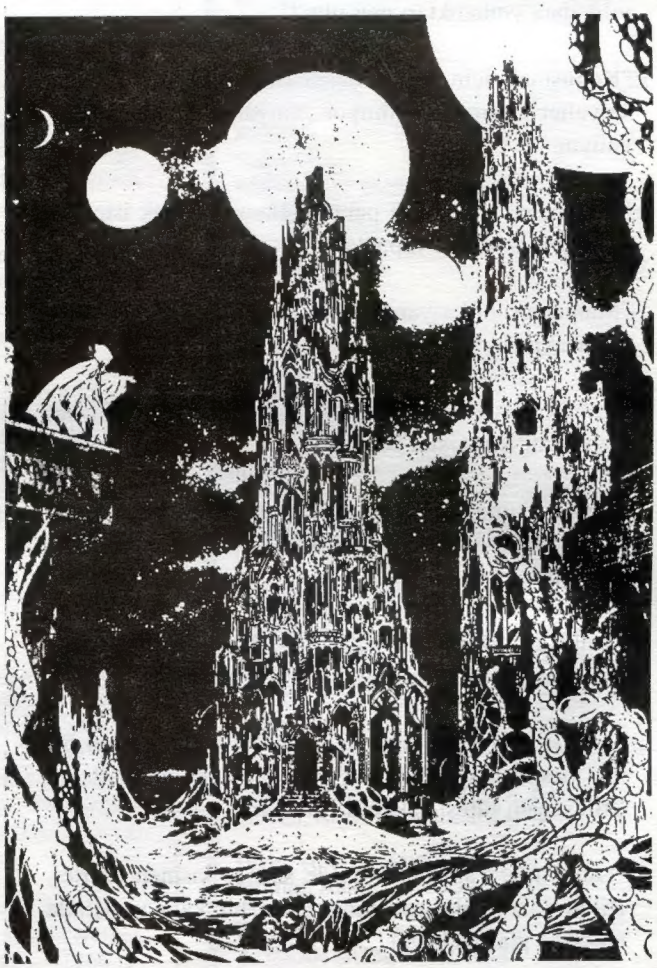

BK'de Çeşitli Yazarlardan Olası Dünyalar ve Yaşam Biçimleri

İNCELEME

Kemal Kulaoğlu

Bilimkurgu edebiyatında ürün vermek, hele hele ilginç konular bularak onları işlemek, deli saçması dedirtmeyecek ölçüde mantığa uygun, inandırıcı kılmak oldukça zordur.

Bilimsel temel her ne kadar bilimkurgu için vazgeçilmez görünse de bazı yazarlar, bu 'olmazsa olmaz' gibi görünen kuralı hiçe sayabiliyorlar. Olası gezegenler, hatta sistemler tasarlayan ve bunları gezegen sakinlerinin yaşam kültürlerine dek genişleten bu yazarların da oldukça değişik ürünler verdikleri malumunuzdur. Aşağıda değinilen örneklerle konuya girersek bu ürünlerin bilimkurgu çerçevesinde alttür olarak fantastik bilimkurgu, ve ütopya olarak nitelendirildiğini göreceğiz.

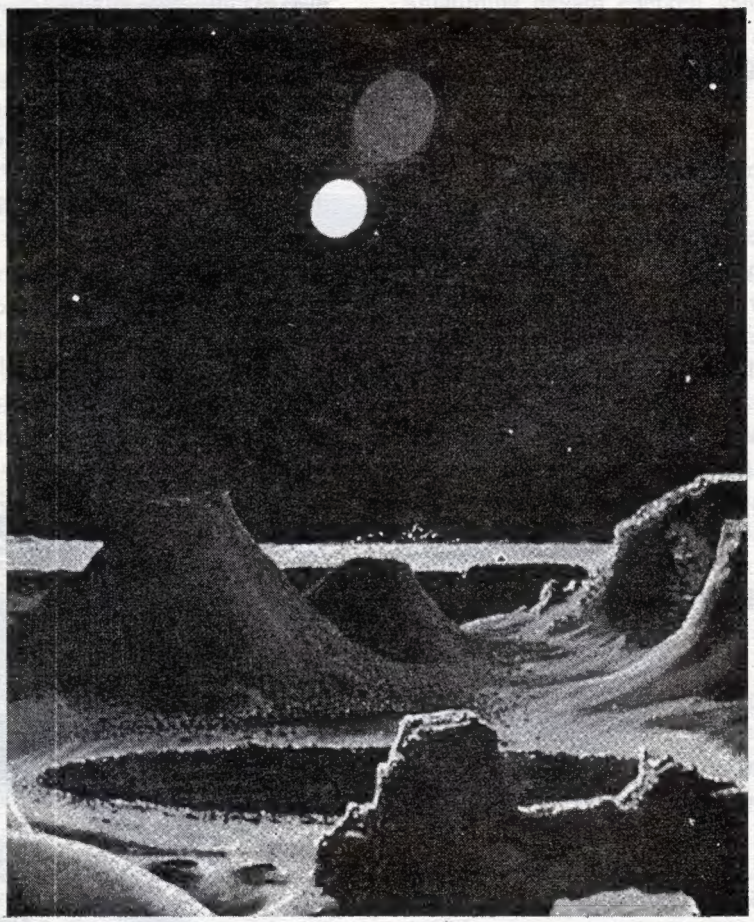

YERÇEKİMİN İN GÖREVİ
(Hal Clement)

Adlı bilimkurgu romanında, ilk defa Meskin gezegeninden sözeder, yazara göre, dünyamızdan 11 ışık yılı uzakta olan gezegenin kaşifi bilinmemekte, yalnız gönderilen iletişim sinyallerine bir cevap alınamayınca uzayda kaybolduğu sanılan uzay araştırma gemisinin ardından, başka bir gemi ile uzaya gönderilen Charles Lackand adlı bilimadamı, yukarıda adı geçen gezegene ilk kez ayak basar ve uzun sayılabilecek bir zaman dilimi boyunca araştırma yapmak için gezegende kalır.

Peki, nedir Meskin gezegeninin özellikleri:

Meskin kâse biçiminde, genişliği yüksekliğinin 9 katı, kendi ekseni etrafında 9 dakikada dönmekte olup, yerçekimi ekvatorunda, dünyaya göre 3 misli, kutuplarda ise 700 katına ulaşıyor. Gezegen çevresinde oluşmuş olan atmosferin asıl maddesi hidrojen; denizleri sıvımetan gazından oluşmuş. İkiz güneşleri etrafındaki yörüngesini tamamlarken sonbahar ve kış ayları 2 dünya ayı (60 güne) zamanına eşit. İlkbahar ve yazları ise her nedense tamıtamına 830 dünya günü sürmekte.

Kışları fırtınalı ve sert geçiyor, öyle ki denizler yüzlerce metre yükseliyor, Gezegenin her yanında neredeyse tufan yaşanıyor. Yaz mevsimi başlangıcı ile beraber sular çekilip gezegen eski haline dönüyor. Bu anormal mevsimlere uyum sağlayabilen bakteri ve hayvanımsı yaşam biçimleri oluşmuş. Ama gezegenin asıl uygarlığı diyebileceğimiz varlıkları olan tırtıllar. Ancak onlar yüksek yer çekimine dayanmayı bilmiş uyum sağlamışlar...

PYRRUS GEZEGENİ'ni (Harry Harrison) 'un "Ölüm Dünyası" adlı bilimkurgu romanı vasıtası ile öğreniyoruz. Evrendeki konumu tam olarak bilinmiyor, öykünün başlamasından 300 yıl önce kaptan Kurkowski komutasındaki Pollu Victory adlı uzaygemisinin gezegeni keşfiyle yerleşim alanı olarak kullanılageliniyor. Pyrrus gezegeni radyoaktif çekirdekli, dış kabuğunun katmanları madenlerden oluşmuş. Ekseni eğik olduğu için hava koşulları kararsızlık gösteriyor, iki mevsim arasında bir hayli ısı farkları

oluşuyor. Gezegendeki eksen eğikliğinin bir hayli fazla olmasından, hava aynı gezegen günü süresinde kutup ayazından, ekvator sıcağına dönüşebiliyor. Gezegenin çekirdeği radyoaktif oluşumlardan meydana geldiği için, yanardağları sürekli faaliyette pyrrus gezegeninin çift uydusu (yani ayı)nın etkisiyle okyanus suları hızla yükseliyor ve düzensizler. Kıtalar sular altında kalıyor, yerçekimi dünyanın iki katına denk. Gezegendeki egemenlik uğraşı, insanlarla gezegenin yerlisi olan hayvan ve bitkiler arasında geçiyor. Hayvanımsılar da bitkilerle bir olup insanlara karşı mücadele veriyor.

Ve insanların bilmediği bir şekilde telepati denilebilecek bir düşünce sistemiyle birbirleriyle iletişim kuruyorlar...

SOROR GEZEGENİ
(Pierre Boule)

Pierre Boule'nin "Maymunlar gezegeni" adlı romanında değindiği gezegenin ismi Soror, Dünyadan 300 ışık yılı uzakta, Betelgeuse (alpha orions) yıldızının iki gezegeninden biri, 2500 yılında insanlık tarihinin ilk yıldızlar arası uçuşunda Ulysse Merou, Prof. Antelle, ve Arthur Levain tarafından keşfedilmiş. "Soror" latince kızkardeş anlamında...

Yerçekimi, atmosferi, bitki örtüsü ve yerleşim alanlarıyla dünyanın bir karbon ikizi. Soror gezegeninde yazarın kurgulamasıyla anlattığı bir maymun uygarlığı egemen...

ARRAKİS GEZEGENİ
(Frank Herbert)

Galaksi imparatorluğunun uzak bir köşesinde "CANOPUS" sisteminin üçüncü gezegeninin adı 'dune' olarakta anılıyor bilim çevrelerinde. Dünyanın ilk gezegen bilimcilerinden ve dune'un kendine has ekolojisini ilk inceleyen kişi olan Dr. Pardot Kynes tarafından bulunmuş. Bulunuş tarihi kesin olarak bilinmiyor. Ama Herbert'ın 'dune' (1965) adlı romanında ilk kez ve sonrasında 'dune mesihi', 'dune'un çocukları' adlı yapıtlarında adı geçiyor. Arrakis (Dune) kurak bir çöl gezegeni, su öylesine az ki gezegenin yerli halkı olan Fremenler, vücut terlerini, nefes buharlarını tutup ziyan etmeden kullanmak gayesi ile özel geliştirilmiş giysiler giyip, özel araçlar kullanıyorlar. Akarsu ve su birikintileri yok. Yeraltı mağaraların-daki havuzlarda topraktan sızan su damlacıklarını binbir meşakkatle biriktirip gayet dikkatli bir şekilde tüketiyorlar. Ölen topluluk üyelerinin vücutları sıkılarak sıvıları yaşayanların hizmetine sunuluyor. Hava oldukça sıcak kum fırtınaları ve çöl rüzgarları bol bir gezegen, tek bitki türü Arrakis; o bitki de gezegene adını vermiş. Kum solucanları bir başka yaşam biçimi, boyları 400 metre civarında. Bu kum solucanları aslında gezegenin asıl yaşam biçimleri ve deyim yerindeyse sahipleri...

GOR GEZEGENİ (John Norman)'ın 1967 yılında yazmaya başladığı 'Gor' dizi öykülerinde tanışıyoruz ilk defa bu gezegenle. Dünya ile aynı yörüngeyi paylaşmasına karşın, sonsuza dek güneşin arka yüzünde kalmasından dolayı ve ayrıca güneşin büyük kütlesi ve gorlu bilimadamlarının büyük çabaları sayesinde dünya bu gezegenin varlığının farkına varamıyor, ama Gorlular dünyanın pekâlâ farkındalar, çay fincanı şeklindeki gemileriyle sık sık dünyamıza gelerek genç ve güzel kadınları, sağlıklı erkekleri kendi gezegenlerine kaçırıyorlar. Köle ırkının devamı için. Çünkü Gor insanları yarı barbar; Gordaki asıl egemen güç 'Rahip krallar' denilen değişik bir ırk, rahip krallar savaş teknolojisini gezegen seviyesinde kılıç, ok ve mızrakla sınırlamışlar. Buna karşın ısınma, ışıklandırma ve bilgisayar teknolojileri çok gelişmiş. Rahip krallar pek halk arasına karışmıyorlar, zaten insansı değiller ve dağların yücelerini mesken edinmişler. Bilgi ve teknoloji birikimleriyle Gor gezegenini başka bir güneş sisteminden bizim sistemimize getirip uygun bir şekilde yörüngesine oturtmuşlar...

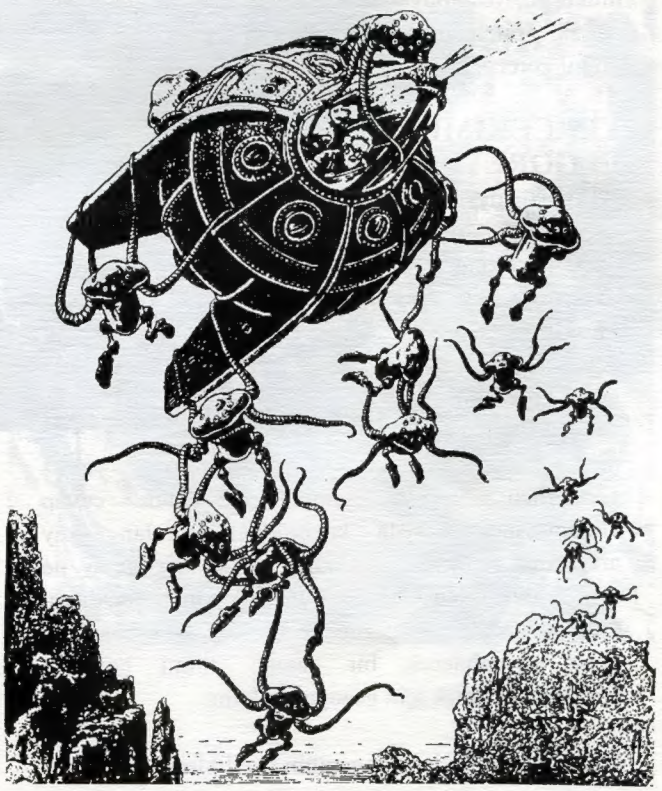

Acıyı Yoketmek

ÖYKÜ

Özlem Kurdoğlu

Vormac duygularını kontrol altına almakta daha önce pek karşılaşmadığı bir güçlük çekiyordu; Irk'ın bir üyesi için bir hata görmek ve bunu düzeltecek hiçbir yol bulamamak kolay değildi.

Huzursuzluğunun nedeni az önce sona eren toplantıda ırk tarafından varılmış olan karardı. Buna göre üç boyutlu evren sınırları içinde varlığını sürdürmekte olan zeka sahibi yaşam birimlerinin ortadan kaldırılması gerekiyordu.

Her detayı ve konuşulan yaklaşık her kelimeyi hatırlıyordu. Şu anda bile toplantı sırasında uçuşan tüm renk aklındaydı. sarsıcı anları unutmak kolay değildi ne de olsa.

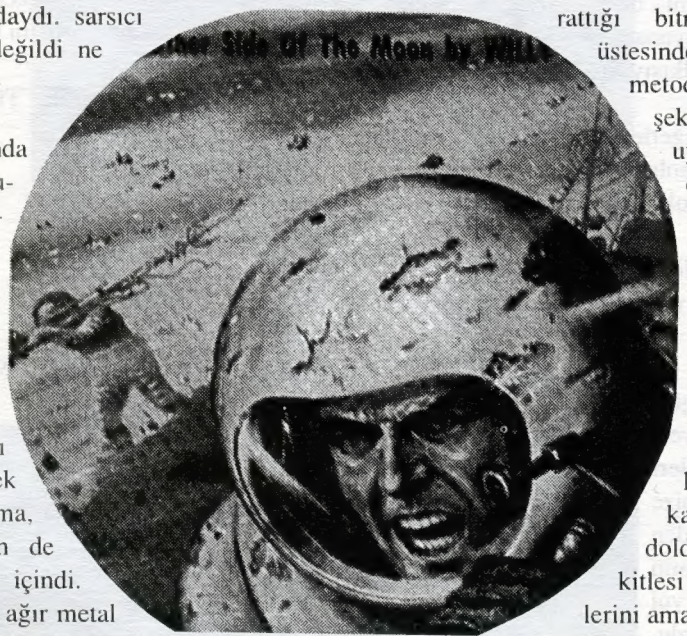

Konunun başında konuşmacılardan biri durumu özetlemişti. Umutsuzluğun kahverengini ve koyu yeşillerini taşıyan,uzun ve ağır bir konuşma olmuştu bu.

"Söz konusu canlılar kendilerine insan adını vermekteler," diyerek başlamıştı söze. Açıklama, Irk'ın Genç Yenilerinin de durumu öğrenmesi içindi. "Varlıklarının temelinde ağır metal atomlarının karbon ağırlıklı ilginç bir karışımı yatıyor. Bu varlık, ikinci bir üç boyut setinin oluşturduğu zaman ekseninde, tek yönlü ve kontrolsüz olarak uzanıyor. Zeka düzeyleri yüksekti ancak sahip olmakla kullanabilmek arasında büyük farkta olsa gerekti. İnsanlar atıl kapasite açısından ilginç bir örnek sergiliyor. Zeka Yöneliminin Bir Numaralı Psiko-Sosyolojik Postulasının bu varlıklar için de geçerli olduğundan pek kuşkumuz yok. Bu postula siz Yenilerin eğitiminizin ilk döneminde karşılaştığınız temel verilerden biri. Buna göre, zeki yaşamın eğilimi, ister insanlar gibi fizik madde yapısında, ister bizler gibi enerji formunda olsun, daima acıdan kaçma ve mutluluğa yönelme biçiminde gerçekleşir."

Konuşmacı bu noktada durakladı, Genç Yenilere bakarak konuyu izleyebildiklerinden emin olmaya çalıştı. Anlayışın sakin tonlarını algıladığında konuşmasına kaldığı yerden devam etti. "Ne yazık ki insanların çok büyük bölümü çeşitli nedenlerle bu bilinçten uzağa sürükleniyor. Yaşamları amaca giden yoldaki ayrıntılar arasında dağılarak kayboluyor." Anlatımına devam ederken yanındakilerden yayılan üzüntülü gölgeleri farketti. Aynı tonların sözlerine katılmasına izin vererek bu hisleri paylaştığını belli etti.

"Amansız yaşam ortamların üzerlerinde yarattığı bitmek bilmez gerilimin üstesinden gelebilmek için çeşitli metodlar geliştirdiler, maddeye şekil vererek amaçlarına uygun mekanizmalar elde ettiler. Ancak bunların uğraşısı amaç haline gelip gerçek hedefi unutturmaya başlayınca insanlık tarihi çıkmaz sokağa girdi. Yola çıkmalarının asli nedeni, bilinçaltlarının derinliklerinde kaybolmuş belirsiz bir duygudan ibaret kaldı. Böylece binyılları dolduran muazzam bir acı kitlesi haline geldiler, ve kendilerini amaca geri döndürecek hiçbir düzeltmeyi hayata geçiremediler."

İnsanlığın gidişini izlemek Vormac için de üzüntü verici olmuştu. Ancak Irk'ın diğer üyeleri bu konuya farklı açılardan bakıyorlardı. Bazıları insanlığı tek bir organizma olarak düşünüyor, insanları da bu tek varlığın birer hücresi olarak kabul ediyorlardı. Ancak ne yazık ki bu organizma ciddi biçimde hastaydı. Büyük bir acı çekiyor, kanı kendini zehirliyor ve hücreleri birbirini yok ediyordu. Asla iyileşemeyecekti, çünkü hücreleri sağlıklı bir yapıdan yoksundu, deforme ve hasarlıydılar.

Yine de bir başka grup, insan benliğinin doğasının hafife alınamayacak kadar karmaşık olduğuna dikkat

çekiyordu. Bunun içeriği en az Irk'ın enerjik varlığı kadar sınırsızdı, ancak incelikten yoksun fizik vücutlardan oluşmuş üçboyutlu kafeslerde acımasızca hapsedilmişti. Kendini varolmak için bu derece yetersiz birşeyin içinde kapalı bulmanın nasıl bir his olduğunu hayal etmeye çalışanlar, renksizce ürpermekten kendilerini alamıyorlardı.. Sonuçta bu gruptakilere göre insanlar, deforme hücreler olmaktan çok, asitli toprağa düşmüş bir avuç tohum gibiydiler. Sağlıklı bir varoluş için uygun olmayan bir evrende tuzağa yakalanmışlardı.

Ve...

Hangi görüşü benimserse benimsesin, topluluktaki hiçkimse bütün bu acıya bir son verilmesi gerektiği gerçeğini reddedemiyordu.

Vormac'ın düşünceleri isyanın koyu gri tonlarında yankılandı. "Ne olmuş yani" diye soruyordu, "bütün sorun felaketi izlemeye dayanamamız mı? Bu yüzden mi her şeyi yok etmeye kalkışıyoruz?"

"Hayır" diye pırıldadı diğerleri: "Öylesi acıyı yok etmek için acı yaratmak anlamına gelirdi. İnsanlığın hep yaptığı hatanın aynısı olurdu bu."

Sonra ona gösterdiler. Bildi o zaman. Evrende artan acı potansiyelinin ırk için yaratabileceği tehlikeyi hissetti.

Yine de kabullenmenin güçlüğüyle sarsılıyordu. "O kadar ileri gitmesine izin vermezler... en başta kendileri dayanamaz buna.. acıları bize ulaşacak kadar büyümeden zaten biterler.." Ve emin olmak için hiçbir yol olmadığını da biliyordu. "Kendimizi korumak zorundayız" dediler, ve Vormac'ın onlara gösterebilecek hiçbirşeyi yoktu. İnsanların yine de başarılı olabileceklerine dair içinde duyduğu kuvvetli hissi haklı çıkarabilecek en ufak bir şey. Küçücük bir kıvılcım bile.

***

Silah hazırdı: üçboyutun materyalize ölçütlerini karşılamaya yetecek yoğunlukta bir enerji işini. Zamanın insanlığın tek bir gezegen üzerinde yaşadığı bir noktasında sert bir rüzgar halinde esecek, ağır bir bulut gibi çöküp gezegen sakinlerine kolay, hızlı ve kesin bir yokoluş getirecekti. Üçboyutlu doku üzerinde herhangi bir bozucu etkisi olmayacaktı. Madde üzerinde en ufak bir iz bırakmayacak, tek bir atomu bile sarsmayacaktı. Tek hedefi, kalbi atmaya devam ettiren, yaşayan bir beyinle bir avuç gri-beyaz et arasındaki farkı oluşturan o akımdı.

***

Vormac parlak bir zafer ifadesi salıverdi. Diğer üyelerin dikkatini çekecek bir davet yayınladı. "Bakın" diye gösterdi mutlulukla, "Orada.."

Oradaydı gerçekten. Beklenmeyen bir noktada tomurcuklanmış, daha önce sabit olarak uzanan zaman hattı üzerinde olasılık hareketlerinin ve alternatif döngülerin tanıdık kıpırtısını başlatmıştı.

Şaşkın mırıltılar yükseldi. "Tüm evrenler adına...!"

"Nasıl..?"

"Ama.."

"İmkansız..!"

Şaşkınlık büyüdü, paniğe dönüştü, kopkoyu utançla lekelendi.

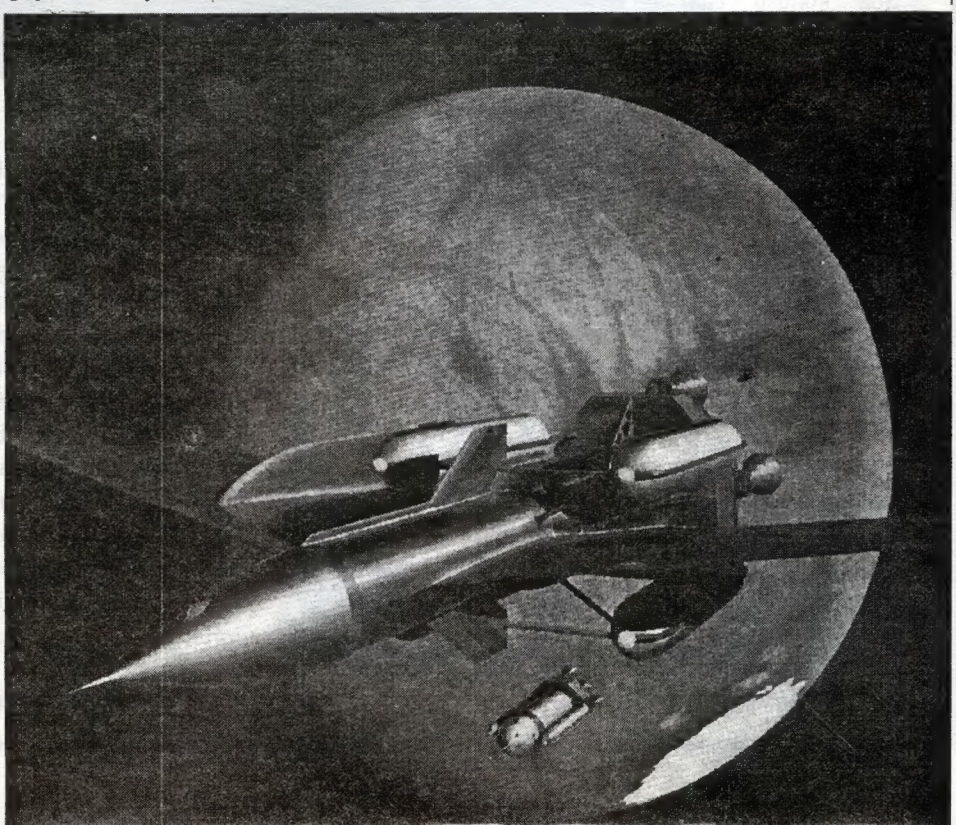

"Nereden bilebilirdik?"

"Bilmiyorsak hangi hakla müdahale ettik?"

"Bilmediğimizi bilmiyorduk ki..!"

Sadece Vormac pırıl pırıldı.. İnsanlara hep güvenmişti. Görüntüyü biraz daha derinleştirdi.

"Herşeyi küçük bir grup başlatıyor.. Geçmişlerini düzenliyorlar. Evet, zaman hattında geçtikleri noktalara geri dönüp hatalarını onarıyorlar!"

"Bunu daha önce de denemişlerdi" dedi içlerinden biri. "Bütün başardıkları daha içinden çıkılmaz hatalara neden olmak oldu. Şimdi değişen ne?"

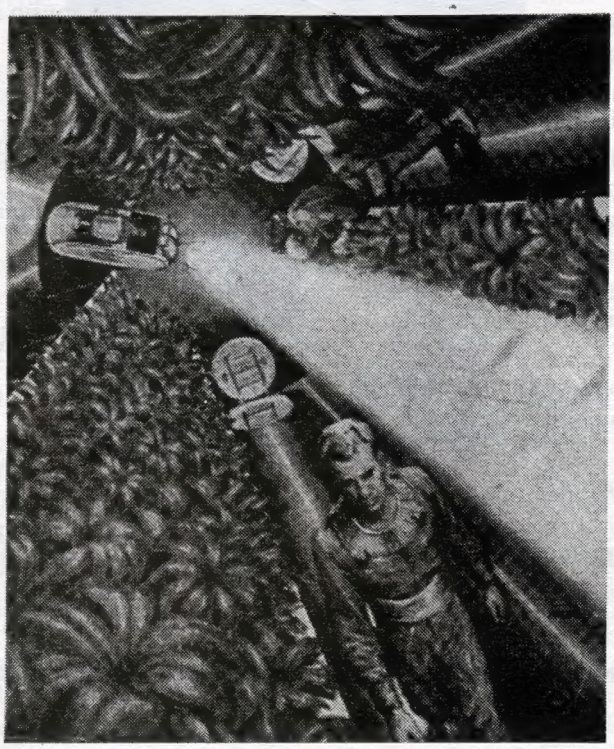

"Şanslı bir atış, hepsi bu" diye ekledi bir diğeri. "İnsanlık hatalarını tekrarlamaktan kaçınma yeteneğine sahip değildir."

Vormac haklı isteklerin çekici spekturumuna büründü. "Silahımızı geri çekmeliyiz" dedi yüksek bir tonla. "Bu kapasitedeki zekayı ortadan kaldırmaya hiç hakkımız yok."

Silahın aktivasyonundan sorumlu Irk üyelerinin simsiyah dehşetini hissetti sonra. Öfkenin buz rengi benliğini kapladı.

"Ne yaptınız siz?"

Operasyonu gerçekleştirmiş olan üye kısık bir tonla mırıldandı. "Silah çoktan yola çıktı. Hedefi ilk atom bombasını kullanmalarından hemen önceki bir nokta." Sonra şiddetle titremeye başladı, derin suçluluk duygusu dışında tüm gölgelerini kaybetti. Daha fazla konuşacak halde değildi, ama yapabilseydi ne söyleyeceğini Vormac çok iyi biliyordu.

"Bu kadar büyük bir hatayı nasıl yaptık? Verilerimizin nesi eksik?"

Ve Irk'ın tüm ortak bilinci aynı sessiz çığlıkla yankılandı.

"Bu evrende neler oluyor?"

***

Ölümcül Işın 1942 yılının ılık bir yaz gününde Köln şehine ulaştı. Şehir ingiliz Royal hava kuvvetlerinin son saldırılarından sonra harap haldeydi. Yaralı, hastalıklı, umutsuz insanlar yıkıntılar arasında sürünüyordu. Kollarını, bacaklarını kaybedenler, kanayan yaralarını bastırmaya çalışanlar, akli dengesini yitirme sınırında savaş verenler.. Hâlâ hayatta olduklarını belli eden tek şey çektikleri acıydı. Eğer ikibuçuk yıl sonra Hiroshima'da neler olacağını bilselerdi.. İnsan hırsı gerçekte neyin peşinde olduğunu idrak etmedikçe acının olduğu yerde kalacağını.. Belki de her şeye boş verir, hayatta kalmak için çabalamaktan vaz geçerlerdi.

Hafif bir rüzgar üflemeye, bombardımana rağmen ayakta kalmayı başaran birkaç ağaç küskün yapraklarını kıpırdatmaya başladı. Sonra hızlandı, sertleşti, çarptığını devirmeye koyuldu. Yıkıntılar arasından geçerken yakaladığı insanlar önce bir sendeliyor, sonra yavaşça yıkılıyorlardı. Sessizce yere yığılıyorlar, yüzlerinde geç kalmış bir huzur ifadesiyle hareketsiz kalıyorlardı.

Arkasında cansız vücutlar bırakan rüzgar ise nedense yavaşlıyor gibiydi. Yıkıntılar hızını kesiyordu sanki. Saldırı sahasının dışındaki yüksek beton binalara ulaştığında tamamen sakinleşti, havaya karışarak

ince, etkisiz bir duman halinde yok olup gitti.

***

Vormac billur bir ışıltı koyverdi.. İnsanlık hâlâ oradaydı işte. Yeni gelişen hat üzerinde insan benlikleri yıldızlar gibi parıldıyordu.

Irk'ın bu olayla ilgilenen tüm üyeleri araştırmalarını derinleştirmiş, hararetle çalışıyorlardı şimdi. Nerede yanlış yönlendiklerini bulmak zorundaydılar. Hangi çifte hatalarının insanlığı Irk'ın bu beceriksiz girişiminden kurtardığının ortaya çıkarılması şarttı.

Sonunda araştırmacılardan biri ulaştığı sonuçları ortaya koydu.

"Görünüşe göre "madde" kavramını sadece bir tür yoğunlaşmış enerji olarak kabul etmekle büyük bir yanılgıya düşüyoruz. Ayrıca zaman ekseninin temel boyutlarla girdiği etkileşimi de yanlış değerlendiriyoruz." Hata yapmadığından emin olmak için hesaplarını tekrar gözden geçirdi. "Araştırmalarımın sonuçlarına göre, üçboyutlu evren kanunları iki maddeleşmiş cismin aynı anda aynı yerde bulunamayacağını öngörüyor. Cisimler karşılaştıklarında birbirinin içinden geçmiyorlar!"

Topluluktan bir kere daha şaşkınlık mırıltıları yükseldi. Kabul edilmesi kolay bir kavram değildi bu.

"Birbirinin içinden geçmiyorlar mı?"

"Ama.. geçmeyip de ne yapıyorlar peki?"

"Çarpışıyorlar!"

Araştırmacı adeta neşeyle devam etti. "Bu durumda konuya bakış açımızın uğradığı ciddi sapmanın şaşılacak bir yanı kalmıyor."

"Bunu yeterince anlayıp da gözümüzde canlandırabileceğimizi hiç sanmıyorum" dedi, dinleyenlerden biri. "Sonuçlarımızı düzenleyip tüm verileri öylece kabullenmekle yetinmemiz gerekebilir."

"Kolay olmayacak" dedi araştırmacı. "Sapmaya uğramış verilerden sonuç elde etmeye çalışacağız. Taşıyıcı ışın demetlerimizin yolu herhangi bir katı cisim tarafından kesilince dalga boyu belirli bir sınırdan daha büyük olanlar takılıp kalıyor. Bize ulaşabilenler ise yanıltıcı etki yapıyor. Silahımız da aynı şekilde yoğun maddeyle çarpışıp dağılmış olmalı."

"Çarpışma, ha?"

"Yani.. temas ve geri itilme?"

"Evet. Karşılaşma ve zıplama."

"Uh! Garip."

"Kesinlikle. Hayal etmeye kalkışabileceğim en olmadık şey."

Yine de daha sakin renkler uçuşuyordu şimdi. Vormac, Irk'ın ortak bilincinin sakinleşmesiyle yumuşayan gölgeleri seçebiliyordu. Bu kez o da paylaşıyordu halkının duygularını. Organik yaratıkların tüm tersliklere rağmen hala benliklerini var etme şansına sahip olmaları hepsini mutlu etmişti.

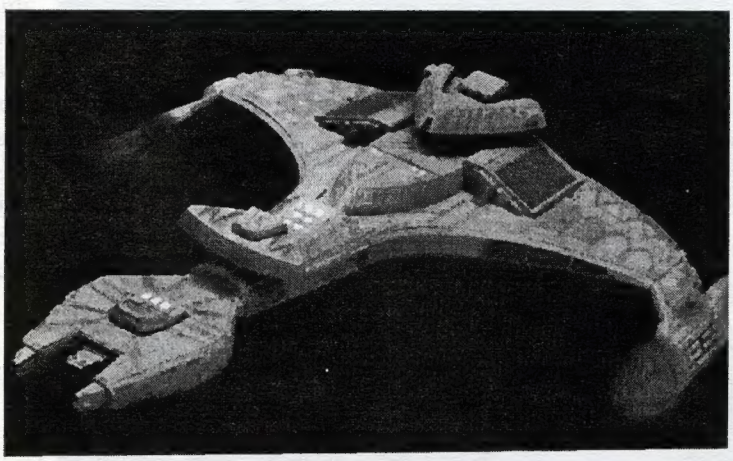

Ursula K. LeGuin

MAKALE

Arda Moltay

Fantezi ve bilimkurgu edebiyatının tatlı cadısı, feminist, anarşist, iyi bir aile annesi, dört Hugo ve üç Nebula ödülü verilen tek kişi olmayı başaran, ütopyalar yazan ve ütopyalarında hep korkuyu barındıran, taocu zıtlıkları kullanmaya bayılan, bıkıp usanmadan bireylerin nasıl büyüdüklerini anlatmaya çalışan bir yazar hakkında bildiğim birkaç parça bilgiyi sizlere de aktarmak istiyorum; eğer izin verirseniz.

Ursula Kroeber Le Guin (ismin uzun okunuşu, özellikle de "Kroeber" sözcüğünün müzikalitesi çok hoşuma gitmesine rağmen bütün bir yazı boyunca hanımefendinin isminin mümkün olan en kısa halini okumak zorunda kalacaksınız; katlanacağınız bu zorluk için en baştan teşekkür etmeliyim siz sayın okurlara)

1929 Berkeley Kaliforniya doğumlu. Babası, Kaliforniya kızılderilileri üzerine uzmanlaşmış ünlü bir antropolog olan Alfred Kroeber, annesi ise yazdığı yokedilmiş bir kızılderili kabilesinden geriye kalan son bireyin biografisi "Ishi in Two Worlds" ile ün kazanmış bir yazar psikoloj Teodora Kroeber'dir. Evde yoğun bir psikoloji, sosyoloji, antropoloji ortamı içinde yaşayan okuyacak kütüphaneler dolusu kitap bulan UKG, ilk fantazi hikayesini dokuz yaşında, ilk bilimkurgu hikayesini ise on yaşında yazıyor. Hikayesini yayınlatmayı deneyip te başarılı olamayınca ondokuz yaşına kadar bir daha yazdıklarını basılı olarak görme uğraşısı içine girmiyor. Gençlik yıllarını bulduğu herşeyi okuyarak geçiriyor. Bilimkurgunun fazlasıyla militarist olduğunu düşünmeye başlayınca onbeş yıl boyunca bilimkurgu okumuyor.

Radcliffe Kolejinde Fransızca eğitimi gördükten sonra Columbia Üniversitesinde Fransızca ve italyanca üzerine yüksek lisans çalışması yapıyor. Fullbright Bursu ile Fransa'ya doktora yapmak için giderken gemide tanıştığı tarihçi Charles ile evlenerek LeGuin soyadını alıyor ve doktorasından vazgeçerek yazmaya başlıyor.

On yıl boyunca durmadan yazmasına rağmen ikisi Orsinia isimli bir ülkede geçen beş romanından ve şiirlerinden hiçbirisi basılmıyor. Bu arada Le Guin çifti hayatlarının geri kalan yıllarını geçirecekleri Portland'a yerleşiyorlar.

UKG, sonunda yazdıklarının basılabilmesi için alışılmış bir form kullanması gerektiğini düşünerek bilimkurgu yazmaya başlıyor. Yayınlanan ilk hikayesi "Paris'te Nisan", "uzay elbiseleri içinde geçen bir peri masalı" kendi deyimiyle. Bu hikayesi "Fantastic" dergisinde 1962 yılında yayınlıyor. İlk bilimkurgu romanı "Rokannon'un Dünyası" (Metis, 1995) 1966'da basılıyor (sonunda).

Başarı, Yerdeniz üçlemesinin dört kitabından birincisi olan "Yerdeniz Büyücüsü" (Metis, 1994) ile geliyor. Le Guin, bu fantastik romanıyla Globe-Hornbook Ödülünü kazanıyor. 1969 "Karanlığın Sol Eli" (Ayrıntı, 1993) yayınlanıyor ve bk okuyucularının verdikleri Hugo ile bk yazarlarının verdikleri Nebula ödüllerini kazandırıyor yazarına. UKG, aynı başarıyı 1974 de "Mülksüzler" (Metis, 1990) ile gösteriyor.

UKG'nin yaşam öyküsü kısaca böyle; bibliyografyasını bu yazının sonunda bulabilirsiniz. Artık hayatını kronolojik sırada incelemeyi bırakıp, biraz daha farklı şeyler anlatmanın zamanı geldi yazarımız hakkında.

Biraz da bazı önemli kitapları ve onların içinde bulabileceğiniz, onları çekici kılan öğelerden bahsedelim. Öncelikle UKG'in bir bilimkurgu yazarı olduğu kadar, belki daha da baskın olarak bir fantazi yazarı olduğu söylenmeli. Yazdığı bk romanlarının hiçbirinin kurgulanmış yoğun bir teknoloji temeli üzerine inşa edildikleri iddia edilemez. Ancak bir romanın bk olarak nitelenmesini sağlayan şart da bu değildir. BK'un insanı gelecekten yararlanarak sorgulayan tarafı UKG'in romanlarında en üst düzeyde ifa-

desini bulur. Dünya dışı gezegenlerde yaşayan, insan ırkından gelenleri anlatır genellikle. Onların aralarındaki ilişkilerdir baskın olan konu. İç dünyaları açığa çıkartabilmek amacıyla dış dünyaları kullanır.

Cinsiyet kavramının mıncıklandığı "Karanlığın Sol Eli" Kış gezegeninde geçer. Gezegenin insanları androjen ve mevsimleri sadece kıştır. Kitap; Kış'ın Ekumen Gezegenler Topluluğuna katılmasını sağlamak için gönderilen elçi Ai ile önce başbakan,sonra sürgün olan Estraven arasındaki dostluğun, dayanışmanın gelişmesini anlatır. İki erkek arasında oluşacak cinsten bir dayanışmadır anlatılan; okuyucu Estraven'i çoğu zaman bir erkek olarak düşünür, -aksi hatırlatılmadıkça- Oysa Estraven ne erkektir, ne de kadın. "Kemmer" ismi verilen cinsel aktivite dönemlerinde önceden bilinmeksizin kadın ya da erkek olabilir Kış halkı, karşısındakinin hangi rolü üzerine aldığına bağlıdır hangi cinsiyete sahip olacakları.

Kış gezegeninde savaş da yoktur. Bazı saldırganlıklar ve şiddet eylemleri gözlenir ama savaş yoktur. Savaş, "kitlesel bir tecavüz, (displaced) erkek egemen bir davranış" olarak tanımlanır kitapta.

Çok eleştiri gelir romana: Stanislaw Lem romanda sadece erkeklerin olduğunu, UKG'in her ne yaratmaya çalıştıysa başarılı olamadığını yazar. "Dahası", der, "hangi cinsiyete sahip olacağını bilmemek Kış gezegeni halkını büyük bir baskı altında tutacaktır. Bir kemmer döngüsünde erkek olan, bir kadına aşık olursa ve diğer kemmerde her ikisi de kadın ya da erkek olursa ne olur?" Korkunç bir durumdur bu ona göre.

Feministler de Lem'i desteklerler. Fazlasıyla erkek hakimiyeti vardır romanda ve aile yapısı, çocuk yetiştirme prosedürü tümüyle karanlıktadır. Ancak, herkes romanın örgüsünün güzelliği ve hayalgücünün zenginliği konusunda hemfikirdir.

UKG şu şekilde savunur kendisini bu eleştirilere karşı: "Romanda sadece bir erkeğin yapabileceği hiç bir şey anlatılmamıştır. Sorun, okuyanların bazı şeyleri sadece erkeklerin yapabileceklerini düşünmeleridir. Bazı noktaların eksik kaldığını kabul eder "Is Gender Necessary?" adlı makalesinde. Ancak 1987'de yazdığı revizyonda şunu da söyler: "Eğer erkek zamirin yerine hem erkek hem dişi olan bir zamir kullansaydım, anlatmak istediğimi çok daha rahat verirdim. "Nitekim, 1985'te romanın tiyatro için senaryosunu yazarken bazı uydurma zamirler kullanır ve bu seyircinin büyük beğenisini kazanır.

Her ne kadar, "Karanlığın Sol Eli"nin yayınlanmasından itibaren feminist BK Yazarı olarak nitelendirilse de, UKG romanlarında feminizmi tam anlamıyla "Balıkçıl Gözü - Eye of the Heron"da yakalar. Romanın erkek başkahramanı kitabın ortasında ölüverir. Bundan sonrasını şöyle anlatır UKG: "Yazmayı durdurdum. Kitapta bir kadın vardı ama kadınlar hakkında nasıl yazacağımı bilmiyordum. Bir süre oyalandıktan sonra feminizm teorisi bana yol gösterdi. Feminist edebiyat eleştirisinin okumaktan zevk aldığım bir şey olduğunu görünce heyecanlandım ve "The Norton Book of Literature by Women"i kapaktan kapağa okudum. Benim için bir İncil'di. Artık bir erkek gibi değil bir kadın gibi yazabileceğimi, bu konuda özgür olduğumu öğretti bana.

UKG'nin çok uğraştığı başka bir konu da büyümedir. "Yerdeniz Üçlemesi'nin 4 kitabı da büyüme üzerinedir. Yerdenizde geçen birbirine bağlı fantastik öyküler dizisi olan üçlemeyi (dörtleme) çocuklara yönelik olarak yazar UKG, ama oyuncaklarını bulan büyükler okurlar kitapları. İlk 3 kitap 1972 de tamamlanır. Dördüncü kitap "Tehanu" ise üçlemeyi gerçekten tamamlayabilmek amacıyla 1990 da yazılır. Türkiye'de yayınlanması ise Metis tarafından geçtiğimiz Ocak ayı içerisinde gerçekleştirilebilmiştir.

Ejderhalarla, büyülerle dolu fantastik yerdeniz dünyasında geçer tüm hikayeler. Kitaplarını yayınlatmaya çalışırken, yayıncıların kendisinden gerçek şeyler yazmasını istediklerini söyler UKG. "Oysa, benim yarattığım dünyadan daha gerçek ne olabilir benim için?" sorusuyla da cevap verir bu isteğe, kendisiyle yapılan bir röportajda. Fantastik romanlarında, (aslında diğer romanlarında da) okuyucuyu romana en çok bağlayan öğelerden birisi de yarattığı isimlerdir UKG'in. Her zaman bana çok çekici gelen sesler kullanır: Tenar, Kargad, Aşağı Uçyöreler, Atuan, Ai, şiftgretor...

"Mülksüzler" romanında kimin yönettiğini, kimin yönetildiğini araştırır. Anarşist ütopik bir toplum yapısı yaratır. UKG, bu sefer aile ilişkileri, çocukların nasıl büyütüldükleri gibi detayları da açıkça tanımlamıştır "Karanlığın Sol Eli"ne yöneltilen eleştirilerden aldığı dersle.

Yarattığı toplum mükemmel değildir, hataları vardır. İnsan hırsı hala geçerlidir, ama çok fazla güce sahip olamaz bu hırs (en azından bugünkü güç miktarı ile karşılaştırılırsa). Toplumun sınırlarını karşıtlıklardan yararlanarak ortaya koyar. İki dünyayı karşılaştırır.

İkisi de görünüşte birbirlerinden oldukça farklı görünmektedirler. Tao'cu zıtlıklar kullanır istediğini anlatabilmek için UKG. Başlangıçlar birer bitiş, sonlar birer başlangıçtır. Shevek; romanın başkahramanı, başladığı yere döndüğünde her şey daha yeni başlamaktadır.

1985'te yazdığı "Always Coming Home"da kendine bir toplum yaratır UKG: "Kesh" halkını anlatır bu kitabında; geleceğin Kaliforniya'sında yaşayan bir halkı. Her zamanki gibi toplumları birbirleriyle karşılaştırır söylemek istediğini anlatabilmek için. Kitabın en ilginç yönlerinden birisi kitabın arkasındaki 100 sayfalık ek: UKG burada, yarattığı halkın dilini, müziğini, akrabalık ilişkilerini, geleneklerini vb... etnografik bir form içerisinde anlatıyor. Ancak bununla da yetinilmemiş ve Kesh müziği Todd Barton tarafından bestelenerek, kaset olarak kitapla birlikte satılmış. Kitap Türkiye'de yayın-lanmadı. Orijinalini okumak istiyenler. İstanbul Amerikan Kütüphanesinde bu kitabı bulabilirler.

İnsanı anlatmaya çalışan bir yazarı ben de bir parça sizlere anlatmaya çalıştım. Umarım hanımefendi hoşunuza gitmiştir ve eserlerini okuma isteği doğmuştur içinizde. Belki zaten bir UKG okurusunuzdur. Bazı şeyleri biraz daha iyi anlamanızı sağlayabildiysem sevinirim. Daha fazla bilgi sahibi olmak isteyenler yazının sonuna eklediğim kaynakçadan yararlanabilirler. Çalışmanın büyük oranda Internet'ten yararlanılarak yapılmış olduğunu göreceksiniz. Eğer bu kaynaklara ulaşamıyorsanız elimdeki yazılı kaynakları sizinle paylaşmaya hazır olduğumu da aklınızdan çıkarmayın.

Kaynakça:

- Leguin, Ursula K.; "Dancing At The Edge Of The World"; 1989, Grove Press, New York.

- Attebery, Brian; "The Fantasy Tradition in American Literature"; 1980, Indiana University Press, Bloomington.

- Quilter, Laura; "The Unofficial Ursula K. Le Guin Page"; 1995; http://www.uic.edu/-lauramd/leguin.html

- White, Jonathan; "Coming Back From The Silence"; röportaj; "Talking on The Water: Conversations About Nature and Creativity" 1994; Sierra Club Books.

- Brians, Paul; "Study Guide for The Dispossessed"; 1995.

- Yee, Danny; "Always Coming Home"; eleştiri 1995, http://www.anatomy.su.oz.au/danny/book-reviews

- "Works of Ursula K. Le Guin"; http://www.elibrary.com

BİBLİYOGRAFYA: (Kronolojik)

1966 - Rocannon's World (Rokanon'un Dünyası - Metis, 1995)
- Planet of Exile
1967 - City of Illusions (Hayaller Şehri - İmge, 1994)
1968 - A Wizard of Earthsea (Yerdeniz Büyücüsü - Yerdeniz Üçlemesi I - Metis, 1994)
1969 - The Left Hand of The Darkness (Karanlığın Sol Eli - Ayrıntı, 1993)
1971 - The Tombs of Atuan (Atuan Mezarları - Yerdeniz Üçlemesi II - Metis, 1995)
- The Lathe of Heaven
1972 - The Farthest Shore (En Uzak Sahil - Yerdeniz Üçlemesi III - Metis, 1995)
1973 - From Elfland to Pougkeepsie
1974 - The Dispossessed (Mülksüzler - Metis, 1991)
- The World For World is Forest (Dünyaya Orman Denir - Metis, 1996)
1975 - Dreams Must Explain Themselves
- The Wind's Twelve Quarters: Seventeen Stories of Fantastic Adventure (Hikayeler)
1076 - Orsinian Tales (Hikayeler)
1979 - Malafrena
- Leese Webster (çocuk kitabı)
1980 - The Beginning Place (Başlama Yeri - İletişim, 1995)
1981 - Gwilan's Harp
- Hard Worlds and Other Poems (şiirler)
1982 - The Adventure of Cobbler's Rune
- The Art of Bunditsu: How to Arrange Your Bonzo - A From of Japanese Tabbist Mediation (parodi)
- The Compass Rose: Short Stories (hikayeler)
- The Eye of the Heron (Balıkçıl Gözü - Metis, 1995)
1984 - Solomon Leviathan's Nine Hundred and Thirty First Trip Around The World
1985 - Always Coming Home
- Kind Dog: A Screenplay
1987 - Buffalo Gals and Other Animal Presences (hikayeler)
- Very Far Away From Anywhere Else
1988 - Catwings (çocuk kitabı)
1989 - Catwings Return (çocuk kitabı)
- Fire and Stone (çocuk kitabı)
- Napa: The Roots and Springs of the Valley
- The New Atlantis
1990 - Tehanu: The Last Book of Earthsea (Yerdeniz Üçlemesi'nin final kitabı)
1991 - No Boats
- Searoad: Chronicles of Klatsland (hikayeler)
1994 - A Fisherman of the Inland Sea: Science Fiction Stories (hikayeler)

01.12.3000
KGMO-3000/16
KOD NO.1/2

Konu: Kontrollu Kopyalar hakkında
Katılanlar: B.s Lai - Tu, B.s Kut - Ay

Satış müdürlüğünün Ø = 75 no'lu memosu üzerine 4A-- Afrigo'nun şirkete gönderdiği kontrollu kopyalar incelenmiş ve şikayetçi firma ziyaret edilerek Üretim formeni ve Üretim Baş Mühendisi M.s Zai - Şen ile görüşülmüştür.

Görüşülen Konular ve Gözlemler

1 - Kontrollu Kopyalarda kimlik sorunu: Bu konu hakkındaki şikayetleri en çok aşırı sıcak olan çöl bölgelerindeki firmalardan ve onların müşterilerinden alıyoruz 4 A -- Afrigo'da bu çöl bölgesindeki firmalardan biri. Dediklerine göre kopyalar bir süre sonra, suni uykuları sırasında düş görmeye başlamışlar. Bu oldukça tehlikeli bir durum. Düş görmeye başlamaları beyinlerine vurulan mavi damganın silinmeye başlaması demektir. Bazı müşteriler kendi olanaklarıyla bu durumu düzeltmeye çalışmışlar, bu tür düzeltmeler onların kayıp hafızalarını yeniden oluşturabilir.

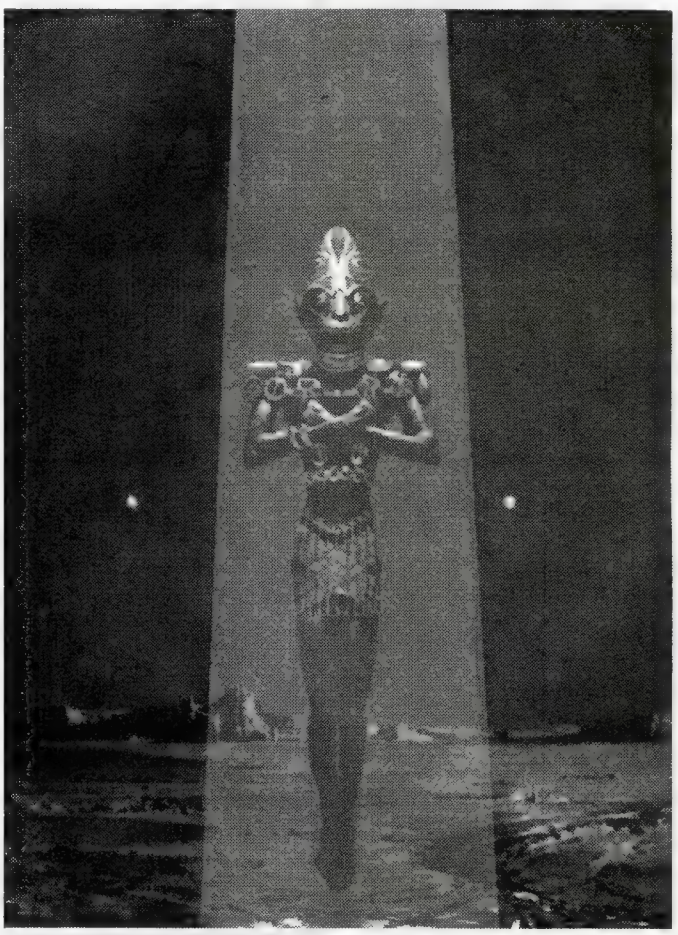

2 - Ziyaret esnasında % 10 oranında yanlış amaçlı kullanılmış kopya dikkatimizi çekti. Bunu da firma yetkilisine gösterdik. Özellikle çocuklar tarafından kullanılan kopyalar insani duyguları daha fazla gösteriyorlar.
Çocukların beyni, bunların kopya olduğunu henüz kabul etmiş değil. Birçoğu gerçek olduğunu düşünüp onlarla oyun oynuyorlar, şeker yiyorlar, gezmeye çalışıyorlar v.s. v.s.

Ağlayan bir kopya kadar midemi bulandıran hiçbirşey olamaz, bu düş görenlerden bile daha vahim bir durum. Gezintim esnasında 100-D32 seri numaralı kopyalardan birkaçının da ağladığını tesbit ettim. Derileri daha parlak ve kaygandı. Bunlar için tazminat ödememiz gerekmiyor ama imha etme mecburiyeti bizde.

3 - Zaman¯zaman kopyalar, ki bu da aşırı sıvı ile depolandıklarında oluyor, dışkılama problemini yaşıyorlar. Halıları bu şekilde hasara uğramış bir müşteri için yeni halı alınmasını sağlayacağız. Bu vermemiz gereken tavizlerden biri.

4 - Kontrollu kopyalar ile ilgili olarak bir diğer konu da, farklı şirketlerden alınan kopyalarında insanlaştıklarında bize gönderilmeleri. Kopya üzerindeki "COPIES"e ait kabul etiketi incelendiğinde bizim olanlar ayırt edilebiliniyor. Bunları anlatmak ve onlara bu konuda bir eğitim vermek gerekli. Rakip firma kopyası ile bizimki incelendiğinde rakip firma kopya giysilerinin sıcak geçirmemezlik kat sayısının (>) bizim ürünümüzdekinden kat 5, faktör 7 daha iyi olduğunu tesbit ettik.

Copies'de yapılanlar

1. Satış Müdürlüğü'ne firmadan gelen 24 adet örnek incelenmiştir.

a - Düş görmeleri ile ilgili şikayetlerinin tesbit

edilmesi amacıyla suni uyku haline sokulan 24 kopyanın beyin elektrolizleri grafiğe geçirilmiş, ve eşik atlama tepkileri ölçülmüştür. Bu grafikte eğim 0.002'dir. Bu da şikayet edilen düş görme kalitesizliğinin gerçekleştiğini gösterir. 273°F da deney tekrar edilmiş ve sıcaklığın bu duruma etkileri araştırılmıştır. Beyin arka loplarına vurulan mavi mürekkebin spektrometresinde bu rengin bu sıcaklıkta matlaştığı tesbit edildi. Bu durumda şirket bu koppaları yenilemeyi göze almak durumunda. (Düşlerinde en çok dondurma gördükleri saptandı. Psikomatik olarak incelenmeli.)

b - 24 kopyadan 5 tanesinin yanlış kullanıldığı tasarım mühendislerimiz tarafından raporlandı. Kopyaların 4 tanesi dişi insan. Eski ahit zamanı üreme tekniği yüzünden döllenmişler, maalesef bu tür döllenmeye çöl bölgelerinde kimi zaman rastlanıyor. Ceninler alındı ve kozmetik departmanına gönderildi. Her ne kadar 4 kopyadan olsak da ceninler yüzünden yine de maddi olarak kazançlı sayılırız. Beni gerçekten tiksindiren bir durumda 24 kopyadan 4 tanesinin ağlamış olduğu. Bu durumda kopyaların derileri balık sırtı parlıyor, gözbebekleri büyüyor ve insanlığa daha yakın oluyorlar.

Bu 4 kopya yaşları sırasıyla, 8, 7, 6, 5 olan 4 çocuğa ait bakıcı kopyalar, 100-D32 serisinden, ürünleri geriye dönük taradık ve imalat tarihlerini bulduk alt program yazılımları sırasında vardiya değişmiş ve bilgiişlem formeni kahve molası vermiş, varyasyon değişimlerini inceledik, bu esnada seri hatta olan bu kopyaların alt programlarında yumuşama görülüyor. Ağlama sebepleri bu kaçırma olabilir, olmayabilir de.

c - Fazla sıvı depolama çöl bölgesi yaşayanların klasik tavrı, bunun önüne geçmek için müşteri eğitimine faktör 9'a kadar önem verilmeli.. Bir diğer faktör 9 önemine sahip konuda rakip kopyaların bize gönderilmesi, incelenen 24 kopyanın 3 tanesi rakip firmaya ait, gerçi onları incelemek her zaman için faydalı fakat onarılma ve yeniden damgalanma masraflarını göz önüne almak gerek.

Lai-Tu başını klavyesinin tuşlarından kaldırdı, son 24 saatin raporunu yazıyordu. Şirket Baş-Rahibi bozukürün 24 kopyaya fena halde sinirlenmiş ve kalite baş temsilcisini, yani kendisini, genel kurul önünde azarlamıştı.

Düşündükçe hırslandı ve yan laboratuvarda duran 24 kopyanın yanına gitti. Hepsinin başları öne eğik ve off durumundaydılar. Kendi kurduğu sıfır-hata sistemi onu arkadan vuruyordu. Bu sistemi kurmak için hayatını, vaktini tüm enerjisini ve akciğerlerini feda etmişti.

Baş Rahip'in önüne çıkardığı tüm engellere rağmen ISO AAA-12 Copies kalite sıfırlama sistemi sonunda kurulmuş ve tek yetkili kuruluş olan EDS'den nişanlarını almışlardı. Baş Rahip sıfır hatasız kopyalardan kazanacağı paraların hayaliyle, Lai-Tu'yu mecburen kabullenmiş, sistemi uygulamayanları hammadde depolarında kopyalanmak üzere saklattırmıştı.

Sistem'deki açıkları bir tek Lai-Tu biliyor, aslında kurduğunun hiç bir şey olmadığının anlaşılmaması için elinden geleni yapıyordu. Şimdi ise başarısızlığının kanıtları karşısındaydı. Kopyalara daha dikkatli baktı. Ay ışığı, sol tarafdaki grubu aydınlatıyor geri kalanlar ise loş ışıkta bekliyorlardı. Başları öne eğik ve off konumda..

Lai-Tu ışık altında duran seri hat üretim kopyalarını tanıdı. Bunlar sisteme onun sistemine muhalif olan grupların liderleriydiler. Onların yanına doğru ilerledi. Birinin derisi diğerlerinden daha parlaktı, Lai-Tu hırsla kopyaya bir tekme attı, kopya sallandı ve yere düştü. Geriye kalan 23 kopya Lai-Tu'ya bakmaya devam etti.

Kendini boşalmış hissediyordu, kopya tekmelemek ona iyi gelmişti. Bunu daha sık yapmaya kendi kendine söz vererek odasına ve klavyesinin başına döndü. Yarın kendisi ve sistemi için oldukça zor bir gün olacaktı.

Yapılması gerekenler:

1 - Hatalı kopyalar imha edilecek. Bunun için Kalite Baş Temsilci ve Baş-Rahibin onayları alınacak. İmhaları gerçekleştiren grup cinayet psikozu terapisine 3 gün süreyle gönderilecek. Başarısız olanlar ham madde olarak depolanacak.

2 - Mavi Mürekkep içim B.s Kut-Ay çalışmaya başlayacak ve sıcaklıkla farkları dolayısıyla silinmeyen bir ürün geliştirecektir. Bunun için verilen süre faktör 8'dir.

3 - Çocuklara bakıcı olarak satılan seri hat üretimleri yeniden gözden geçirilecek ve daha sert kopyalar çocuklara satılmaya çalışılacaktır. Bunun için Satış departmanı parmak ucu olarak çalışacaktır.

4 - Kopyaların altlarına kaçırma problemi için se eeee eeeeeeeee.....

Bilimkurgu Toplantıları

Bülent Akkoç

Bilimkurgu konusunda Dünya'nın çeşitli yerlerinde zaman zaman küçük, zaman zamanda büyük toplantılar yapılır. Bu kısa yazı ile bunlardan bazıları hakkında bilgi vereceğim.

Bilimkurgu konusunda genellikle yaygın olarak okunulan ülkelerde toplantılar yapılır. Bu toplantılar yılda bir kez büyük bir bilimkurgu toplantısı şeklinde yapılabileceği gibi, her kentte yapılan ayrı toplantılar da vardır. Ayrıca İstanbul da bizlerin yaptığı gibi yine bilimkurguseverler gruplar halinde kendi aralarında bazen haftada bir bile toplanabilmektedirler.

Yurt dışında yapılan büyük organizasyonlara Türkiye'den katılmak oldukça masraflı olduğundan bugüne kadar olan katılım benim bildiğim yalnızca üç kişi ile sınırlıdır. Bunlardan ilki Ankara'dan Sezar Erkin Ergin'in 1970'li yıllarda Avrupa Bilimkurgu toplantısına katılması ve dergisi ANTARES ile ödül alması ile ilgili olan İtalya'nın Trieste kentinde düzenlenmiş olanıdır. Bu konudaki ayrıntılı yazılar ANTARES dergilerinde yayınlanmıştır.

İkinci katılım ise 1995 yılında yani geçen yıl İngiltere'nin Glasgow kentinde yapılan 54. Dünya Bilimkurgu Toplantısıdır. Bu toplantıya da Ankara'dan Cenk Gökçe ile İstanbul'dan A.C. Cemsay katılmışlardır. Ayrıca Cenk Gökçe fırsat buldukça yurt dışında bu tür faaliyetleri izleyen bir bilimkurgusever arkadaşımızdır.

Yurt dışındaki toplantılar yani "... CON"lar yerine ve önemine göre 2 ile 5 gün arasında sürmektedir. Bu toplantılara bazı ünlü bilimkurgu yazarları ve film artistleri çağrılmakta, birçok film izlenmekte, o yıl içinde yayınlanan bazı bilimkurgu yapıtları toplantılara katılanlar tarafından oylanmakta, bilimkurgu konusunda açıklayıcı konuşmalar yapılmakta, çeşitli bilimkurgusal materyal katılanlara satılmaktadır. (Tişörtler, Anahtarlıklar, maketler... gibi.)

Önümüzdeki yıl yurtdışında yapılacak olan etkinliklerden bazıları da şunlardır;

28-31 Mart 1997
Intervention
48th British National SF Convention
Liverpool'da Adelphi Hotelde.
Şeref Misafirleri: Brian W. Aldiss, Octavia E. Butler, David Langford
Bağlantı: Wincon, 12 Crowsbury Close, Emsworth Hantsh PO 10 7 TS UK, E-mail: IE-mail: Intervention @ pompey. demon. co. uk.

3-7 Eylül 1997
LoneStarCon 2
55th World Science Fiction Convention
Convention Center, Marriott Rivercenter Riverwalk Hotels / San Antonio, USA
Şeref Misafirleri; Algis Budrys, Michael Moorcock, Roy Tackett
Bağlantı: LoneStarCon 2, P.O. Box 27277, Austin Tx 78755-2277, USA, E-mail: Lsc2@i-o.com

24-27 Ekim 1997
Euro-OctoCon
8th Annual Irish SF Convention/EuroCon '97
Dublin / Irland
Bağlantı: Euro-OctoCon '97, 211 Blackhorse Ave, Dublin 11 Ireland, E-mail: mmm-Chugh@tcd.ie, www:http://arrogant.itc.ici.ie/OctoCon.html

30 Ekim - 2 Kasım 1997
23rd World Fantasy Convention
International Hotel / London Docklands
Şeref Misafirleri; Joan Aiken, Bob Eggleton, Hugh B. Cave, R. Chetwynd - Hayes
Bağlantı: World Fantasy Convention, Box 31, whitby, North Yorks YO 22 4 YL,UK

Ağız

ÖYKÜ

Ege Görgün

Herkes nefeslerini tutmuştu. Bu, değil asrın, tüm zamanların en büyük buluşmasıydı. Çevresi özel olarak düzenlenmiş olduğu anlaşılan alana doğru alçalmaya başlayan, devasa uzay aracı, kim bilir ne kadar uzaklardan geliyordu bu buluşma için. Top şeklinde, ışıldaklı bir oyuncağı andıran araç alana indiğinde, zemine yakın kısmında bir kapı açıldı. Buradan öyle güçlü bir ışık yayıldı ki, büyük heyecanla orada bekleşen insanlar simsiyah gözlükler takmak zorunda kaldılar. Artık, uzaylıların açık kapıdan dışarı çıkmaları, buluşmanın gerçekleşmesi an meselesiydi.

"Yemek hazır! Sofraya."

"Filmin en heyecanlı yeri, anne!"

"Sonra devam edersin filmine. Hadi, kapa şu videoyu."

"Öööfff!"

Küçük çocuk istemeye istemeye videoyu kapadı, söylenerek mutfağa doğru yöneldi. "Söylenmeyi bırak. Hem zaten defalarca seyrettin o filmi," kadın bir yandan yemekleri koyuyor, bir yandan da konuşmaya devam ediyordu. "Koca herif oldun, ama aklın hala havada. Bu saçmalıkları bırakıp işe yarar bir şeylerle ilgilensen nasıl olur?"

"Ne gibi?" diye sordu ama, cevabı zaten tahmin edebiliyordu. Annesi onu bir kez daha yanıltmadı.

"Ders gibi."

Yemekten sonra, filmi bitirmektense, dışarı çıkıp biraz dolaşmaya karar verdi. Annesinin dediği gibi, bu filmi daha önce defalarca -belki yedi defa- seyretmişti. Filmin nasıl biteceğini gayet iyi, hatta deyim yerindeyse, karesi karesine biliyordu. Dışarıda kaçırılmayacak kadar güzel bir hava vardı. Böyle gecelerde, gökyüzünün görüntüsü de muhteşem olurdu. Bulutların sıkıcı perdelemesinden kurtulan Ay ve yıldızlar, sevinçlerini belli etmek istermişçesine, ışıl ışıl parıldarlardı.

Evden dışarı çıktığında, önce temiz havayı şöyle bir içine çekti. Karmaşa ve kargaşa dolu pis şehirde değilde, bir çiftlik evinde yaşadığı için şanslı olduğunu düşündü.

Evden birkaç yüz metre uzaklaşınca, kendini çimlerin üstüne sırt üstü bıraktı. Ellerini ve ayaklarını açabildiği kadar yanlara açtı, yıldızları seyretmeye koyuldu. Hayal kurmaya başlamıştı bile.

Bu yıldızların hangilerinde hayat vardı acaba? Şurdakinde, şu en parlak olanında, belki de şu tam üstündekinde... Peki ya, bunlar filmde olduğu gibi, insanlarla buluşmaya

gelecekler miydi. Böylece, onların neye benzedikleri öğrenilebilirdi. En çok merak ettiği de, buydu işte. Neye benziyorlardı?

Uçan daireleri, hatta içindeki uzaylıları gördüğünü iddia eden insanlarla ilgili bir sürü şey okumuştu. Ama kendi gözüyle görmedikten sonra, okudukları bir söylenceden öteye gidemezdi ne yazık ki.

"Niye benim başıma böyle olağan üstü şeyler gelmez bilmem," diye yüksek sesle hayıflandı.

Sonra yine neye benzediklerini düşünmeye başladı. Kaç gözleri, kaç kolları, kaç kafaları ya da ne bileyim, kaç kalpleri vardı. İnsanlardan ne kadar farklı olabilirlerdi. Dost canlısı mı, yoksa vahşi birer barbar mıydılar? Bugüne kadar, sadece okuduğu kitaplarda rastladığı, uzaylı karakterleri hatırlamaya çalıştı. Her yazar, uzaylıları, kendine göre betimlediğinden, bu karakterler farklı farklı fiziksel özelliklere sahipti.

Düşünmekten sıkıldığında, yattığı yerden biraz doğrulur gibi oldu. Dirseklerini destek alarak, oturmayla yatma arası bir duruma geçti. Kafasını çevirip evine baktı. Işıkların hala yandığına bakılırsa, annesi daha yatmamıştı. Kafasını, tam aksi yöne çevirdiğinde ise, gördüğü şey karşısında dona kaldı. Yattığı yerden elli, altmış metre kadar ileride, yerden birkaç metre yüksekte, bir uçan daire öylece duruyordu.

Ne zaman gelmişti oraya? Motor sesi falan duymamıştı. Bu kadar sessiz hareket edebilen bir araç, çok ileri bir teknolojinin ürünü olmalıydı. Peki, şimdi ne yapmalıydı? Düşün, düşün, düşün...

Sonunda iki seçeneği olduğuna karar verdi; arkasına bile bakmadan eve doğru koşmak, ya da uçan dairenin içindekilerle iletişim kurmaya çalışmak...

Kararını çabuk verdi. Cesaretini topladı, uçan daireye doğru ilerlemeye başladı. Hayatı boyunca bu anın hayalini kurmuştu, şimdi bu fırsatı geri tepemezdi. Buluşma gerçekleşecekti.

Uçan daireye yaklaşırken, kalp atışları ve nefes alışları iyice hızlanmıştı. Terlemeye başladı. Midesinden göğsüne doğru sanki hava kabarcıkları yükseliyordu. Her adım atışında, heyecanı biraz daha artıyordu. Alnından hızla gözlerine doğru hücum eden terleri kolunun tersiyle sildi. Aralarında dört beşmetre kadar mesafe kalıncaya kadar yürüdü, sonra durdu.

Bekledi.

Üst üste konmuş iki araba büyüklüğündeki araçtan bir hareket gelmedi.

Bekledi.

Birazdan onları - ya da "onu", çünkü bu araç tek kişilik de olabilirdi, oldukça ufaktı - görebilecekti.

Bekledi. Bekledi. Bekledi.

Böyle anlarda, kısacık saniyelerin, insana neden dakikalarca uzunluktaymış gibi geldiklerini düşündü. Zaman göreceli bir kavram mıydı? Eğer öyle olduğu ispatlanırsa, saat üreticilerinin hali ne olacaktı?

Saçmalamaya başladığını fark etti. Beklemek sinirlerini iyice germişti. Görünüşe bakılırsa bu kapkara şeyin kapısının açılacağı falan yoktu. Herhalde onun orada olduğunun farkında değildiler. Uçan daireye iyice yaklaştı, artık elini uzatsa, pürüzsüz ve simsiyah yüzeyinde herhangi bir girinti, çıkıntı ya da işaret olmayan bu araca dokunabilecekti. Araçta hala bir hareket yoktu.

Medeni bir insan gibi davranmaya karar verdi, kibarca kapıyı, daha doğrusu aracın kapısının olabileceği bir kısmı, tıklatacaktı. Elini kaldırdı. El araca doğru yaklaşmaya başladı; ve ansızın durdu. bunu yapmalı mıydı acaba, ya barışçı yaratıklar değillerse, ya bu aracın içindeki uzaylı yaratıklar düşmanca amaçlarla dünyaya geldilerse, ne bileyim, mesela insan yapısını incelemek için falan geldilerse ve gezegenlerine kaçırıp, laboratuvarlarında kesip biçecekleri bir dünyalı arıyorlarsa falan! Ama bu olamazdı. Olamazdı tabii. Böyle modern bir uzay aracını yapabilen bir toplum uygar olmalıydı. Havadaki el bir kez daha araca doğru yaklaşmaya başladı.

Çocuğun eli daha araca değmeden, değmesine belki bir santim kaldığında, aracın o kısmında bir yarık açıldı. Her şey bir saniye içinde olup bitti. Ama bu kısacık saniye, genç çocuğun, parlak zekasıyla her şeyi kavramasına yetmişti.

Açılan yarığın bir kapı olması mümkün değildi, zira hiçbir kapının kenarlarında böyle keskin ve sivri dişler ve hiçbir kapının ardında böyle büyük bir dil olmazdı. Bu içinden, en güçlü mideleri bile ayağa kaldırabilecek leş gibi bir kokunun geldiği bir ağızdı. Uzak bir yıldızdan, taze etle beslenmek için dünyamızı ziyaret eden bir yaratığın insan dolu midesine açılan bir ağız...

BK ve Müziğin Etkileşimleri

Ali Can

Sanatta iki ayrı branşın birleşmesi her zaman yeni branşlar ortaya çıkartmış, özellikle "edebi yapıtlardan esinlenip yaratılan şarkılar, yada şarkılardan esinlenip yaratılan edebi eserler" cümlesi daha çok duyulmaya başlamıştır.

BK teması günümüzde belirgin olarak (çoğunluğu hedef aldığımızda) 2 ana dalda gözükmektedir. Bunlar;
a) Yazı ve çizim (Roman, hikaye, öykü, şiir, çizgiroman)
b) Sinema (Film, çizgifilm, TV dizileri, belgeseller, bilgi oyunları)

Bu iki ana bölüm pek çok alt bölümler içermektedir. Müzik de yavaş yavaş bu bölümler arasında yer almaktadır. Ve bu bağlamda müziğin bilimkurgudan etkileşimi, bilimkurgunun müzikten etkileşiminden çok daha fazladır. Şimdi bu etkileşimleri inceleyelim:

1) Müzisyenin BK yapıtlarından etkilenip yarattığı müzik eserleri
2) BK yapıtları için özellikle hazırlanan müzik eserleri
3) Şarkı sözlerinde BK temasını işleyen müzik eserleri
4) Kullanılan müzik aletlerinin ve müzik kalıbının BK temasına yatkın olması sağlanacak yapılan müzik eserleri.

1. GRUP

Bu grupta kişi etkilendiği olayı tamamen yaptığı işe yansıtır. BK ve müzik için bunun örnekleri çoktur. En bilinen örnek Jean Michelle Jarre'ın Oxygene albümüdür. Sanatçı bu albümü Arthur C. Clark'ın 2001 A Space Odyssey adlı eserinden esinlenerek yaptığını söylemiştir. Ayrıca bu müzisyenin kullandığı enstrümanlar ve müzik kalıpları 4. grup içinde geçerlidir. Yine bir 'new age' sanatçısı olan Mike Oldfield çoğu şarkılarını Asimov'un kitaplarından esinlenerek yaptığını belirtmiştir.

2. GRUP

Bu grup için sayısız örnek vardır. Çünkü yapılan tüm BK filmlerinin soundtrack albümleri vardır. Bu albümlerde birbirlerinden değişik yada aynı tarz müzik yapan grupların eserleri bulunmaktadır. Bu eserlerdeki sözler çoğunlukla film temasına yada işlenen konuya göre değişir. Veya tamamen film içerisinde fon müziği oluşturmak için kullanılır. Örnek olarak T2 filmi için Guns'n Roses'ın yaptığı "You could be mine" adlı şarkı filmin içerdiği temaya tamamen uymaktadır. Bu şarkının John Connor'un üvey annesi ve babası öldürülmeden önce ve yine John Connor'un bankadan para çalmaya giderken jungle olarak tekrarlanması, hem lirik şarkı sözleri bakımından hem de film konusu açısından yerinde bir karardır.

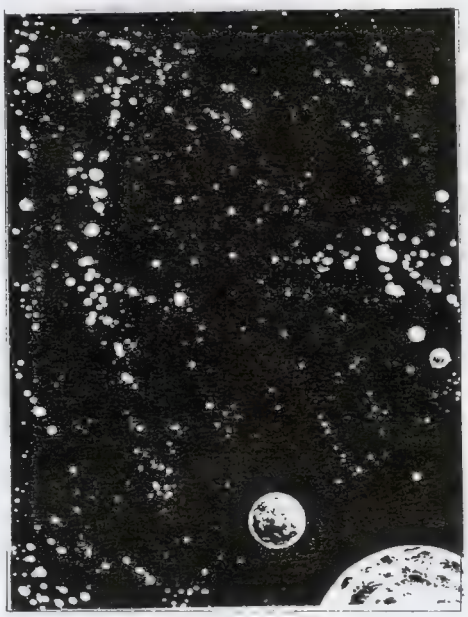

Yine Ridley Scoot'un Blade Runner'ı için Vongelis'in yaptığı klasik müzikler filmin alternatif ve karamsar temasına uymaktadır.

3. GRUP

Şarkı sözleri bir nevi şiir özelliği taşıdığından, akıcılığı sağlamak ve BK Temasını sözlere yansıtmak bir hayli zordur. Müzik türü ve tarzı olarak, BK ile il-

gili birçok şarkı ve şarkı sözü vardır. Fakat BK'da aranılan anlam yoğunluğu ve gerçekçi yaklaşımın yansıtıldığı şarkı sözleri pek fazla değildir. Genel bir sıralama yaparsak her şarkı sözünde çok az da olsa geleceğe yönelik temalar içerildiğini görürüz. Fakat sadece BK bağlamında düşündüğümüz zaman bilimsel öğelerden yararlanan şarkı sözlerininde olduğunu farkederiz. Bilinen bir kaç örnek verirsek; Megadeth --> Hongor 18, Testament --> New Order, Sepultura --> Biotech in Godzilla, Monıc street preechers --> Ex world, Boblyon Zoo --> The boy with the X-ray eyes, v.b.

4. GRUP

Kısaca BK temasına uyarak yapılan Elektronik müziklerdir. Kullanılan teknolojik enstrümanlarda, bizim aklımızda hemen çağrışım yapan "bilgisayar yardımı" değişik ses normları açısından katkıda bulunmuştur. Bu bilgisayar tekniğinin kullanılması ile çeşitli müzik otoriteleri(!) tarafından "geleceğin müziği"nin yaratıldığı tanımı yapılmıştır. Bunun yanı sıra klasik müzik her zaman tarzını koruduğu ve her türlü yapıt eşliğinde sunulabildiği için BK temasına uygundur.

Sonuçta BK temalarına yeni konular eklendikçe BK'dan etkilenen müzik türleri ve tarzları artacak, bu incelediğimiz konular çoğalacaktır. BK'nın gerçekliğine, türevlerine ve opsiyonlarına açık olan herkes potansiyel BK fanıdır.

ŞOK HİKAYE

RED CEVABI (Rejection Slip)

Yazan: K.W. MacAnn

16 Haziran 2100

Cal Thorsby
897 Pasovov St. Calfax, Ariz.

Sayın Bay Thorsby,
"Dünya'daki En Son İnsan" adlı manüskriptinizi okuma imkanı vermeniz dolayısıyla size teşekkür ederiz. Ne yazık ki, şu anda Thalar Press'in elinde oldukça fazla sayıda non-fiction eserler bulunmaktadır. Lütfen ileri bir zamanda tekrar deneyiniz.

Saygılarla
Editörler

ÖLÜMSÜZ

Kül rengi hüzün tortusu
Yağmuru yitik güz
Siz
Geceye açık pencere
Serseri birkaç yıldız;
Geçmişe ait, usumda, sizler kaldınız.

Şimdi bir çelik mezarın içinde beni
- düşlerinizde -
yeni evrenler arayan
yolu yitik bir gezgin olarak
görür müsünüz?

Sustu gün.
Nasıl tükenmediyse hiç
ezgisi eski senfoni gibi
ardıma baktıkça gördüğüm
o eski sevgili
o eski güz,
siz de öylesine,
anka'nın kanadındaki
yandıkça yenilenen
efsunlu tüysünüz.

Uzay ki
açtı siyahını
ve sorguladı aşkımı:
Ben Dünya'dayken siz
uzak yıldızlar gibi yıldız,
uzak ölümler gibi ölüm,
uzak gezegenler gibi uzak
görünürdünüz:

Oysa şimdi
ışık yılları uzakta
koptukca tutulduğum,
yüreğimde devinen
taze düşsünüz.

Evren, biçimi olmayan anne,
okşar gümüş tenini içinde gezinenin,
parmakları pürüzsüz.

Düşler ölür,
atom ölür,
uzay son bulur bir gün;
ama ben yaşadıkça siz
ö l ü m s ü z s ü n ü z !

Aşkın GÜNGÖR

* YETÜL: Yeni Türk Lirası

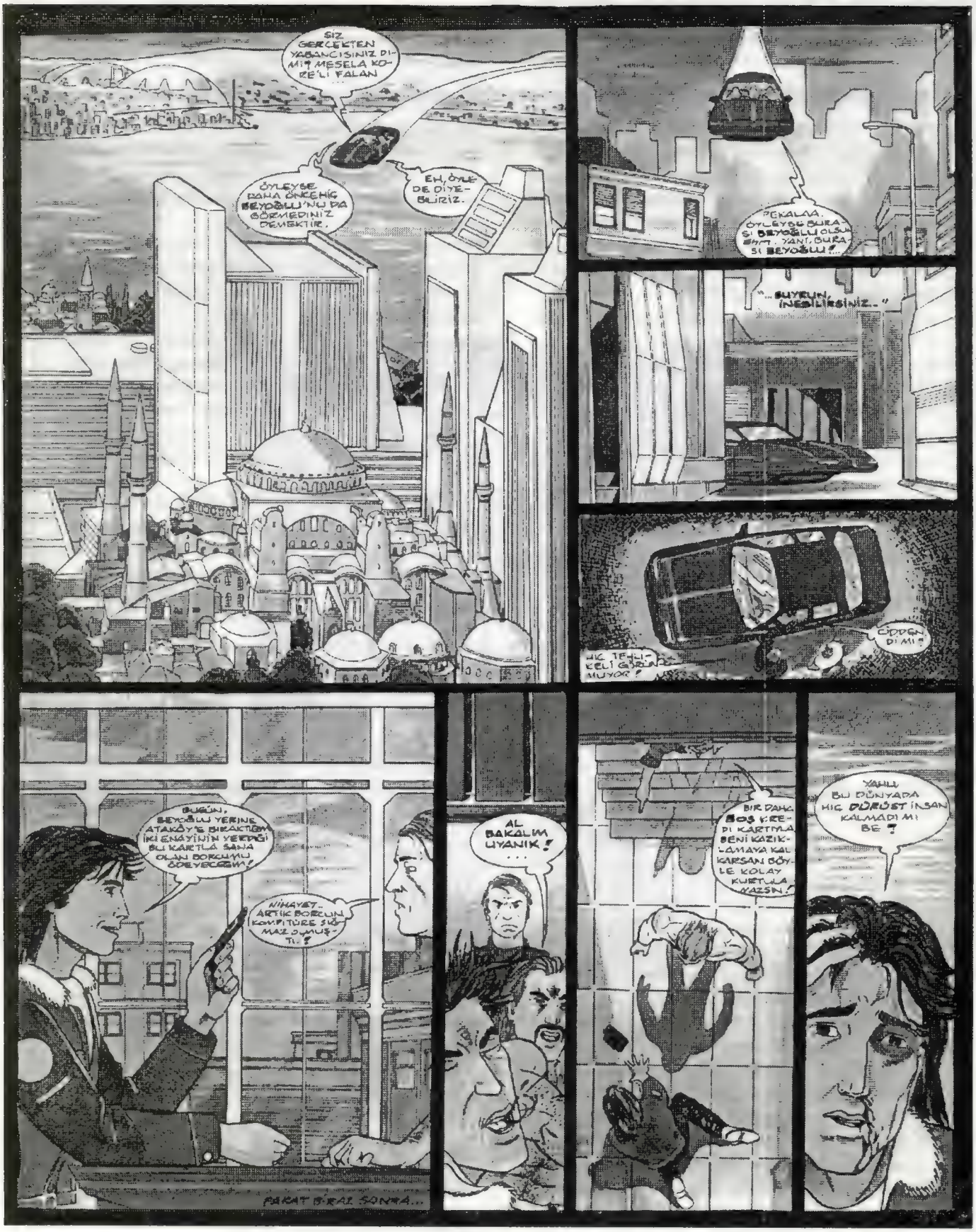
SİZ GERÇEKTEN YABANCISINIZ DEMİŞ MESELA KÖPE'Lİ FALAN
ÖYLEYSE DAHA ÖRNEĞİN BEYOĞLU'NU DA GÖRMEDİNİZ DEMEKTİR.
EH, ÖYLE DE DİYEBİLİRİZ.
PEKALA. ÖYLEYSE BURASI BEYOĞLU OLSUN BİRİT. YANİ, BURASI BEYOĞLU!..
"...SUYUN İNİŞLİKSİNİZ.."
HİÇ TEHLİKELİ GÖRÜNMÜYOR!
ÖLDÜN Dİ Mİ?
BUGÜN, BEYOĞLU YERİNE ATAKÖY'E BIRAKTIĞIM İKİ ENAYİNİN YERİNE BU KARTLA SANA OLAN BORCUMU ÖDEYECEĞİM!
NİHAYET. ARTIK BORCUN KOMPİTÜRE SÖNMEZ OLMUŞTU?
FAKAT BİRAZ SONRA...
AL BAKALIM UYANIK!
BİR DAHA BOŞ KREDİ KARTIYLA BENİ KAZIKLAMAYA KALKARSAN BÖYLE KOLAY KURTULAMAZSIN!
YAHU BU DÜNYADA HİÇ DÜRÜST İNSAN KALMADI MI BE?

"Acar"
İstanbul Semalarında Bir Gece...

ÖYKÜ

Hakan Alpin

- Ya, işte böyle Beyamca adamları istedikleri yere götürmek yerine başlarını belaya sokmayacakları sakin bir bölgeye bıraktım çaktırmadan. Aldığım kredi kartıyla sevinerek rastladığım ilk bara daldım. Henüz iki bardak içmiştim ki, az önce elime geçen o 'aptal' kredi kartının karşılıksız olduğunu öğrenen bardakiler beni boş bir çuval gibi dışarı fırlattılar. Ben de oradan ayrılıp aracıma binmek üzereydim ki yolumu kestiniz. Peki sizin gibi biri gecenin bu saatinde burada ne arıyor?

- Aşk yüzünden evlat, aşk!...

- Aşk mı?

- Evet kitap aşkı.

Yaşlı adam biraz duraladıktan sonra; "Bildiğimiz basılı kitabı kastediyorum. CD, disket kitap ve benzerleri değil." Yaşlı adam belirsizcede olsa kucağındaki paketi daha sıkı kavradı.

- Biliyorsun ki yakında ağaçları koruma kanunlarının ceza-î müeyyideleri iyice ağırlaştırılacak diyorlar. Aslında buna karşı değilim. Geçen yüzyılda insanlık dünyadaki tabiat dengesini alt üst etmeyi çok iyi başardı. Gerçi son onbeş yılda alınan sert kararlar buna bir dur dedi, fakat basılı kağıdın yerini alan dünya bilgisayar sistemindeki karmaşa hala çözümlenemedi. Piyasadaki yüzlerce yazılım programı da bir zamanların sayıca çok olmasına rağmen uydurukluktaki benzerlikleri tarihsel bir gerçek olan gazete ve dergilerle, her önüne gelenin her konuda ahkam kestiği güzel kapaklı ciltli kitaplar gibi toplumları dönem içinde bir güzel uyutmuştu. Televizyon kanallarında yayınlanan programlarında IQ'su giderek düşen ve büyük bir boşluk içinde bırakılan aptal bir toplum yaratmış olduğunu artık herkes biliyor.

Direksiyonun başındaki genç şoför gecenin bu saatinde müşterisi olan yaşlı adamın sözünü kesmeden dinliyordu. Bu arada aracının bilgisayar ekranındaki radardan da uçuş güvenliği için etrafta uçuşta olan diğer araçları kontrol altında tutuyordu. Arada sırada hemen sağ tarafındaki dikiz aynasından yaşlı müşterisinin gözlerini yakalayıp aralarındaki konuşmadan dinlemenin dışında da çıkarımlar yapmaya çalışıyordu.

"İşte" diye devam ediyordu. Sanki daha önceden tanımış veya görmüş olduğunu zannettiği yaşlı adam.

" ... Bu nedenle seçkici bir kimliğe sahip benim gibi birisi, basılı şeylere bunca kısıtlamanın ve karşı kamuoyunun olduğu bir dönemde bile çekinmeden ve önüne geçilmez bir istekle yönelebiliyor."

- Ne tür şeyler topluyorsun peki beyamca?

- Öncelikle 'şey' tabirini dilinden atabilsen kazanacakların inan ki çok olacaktır. Basılı eserlerden edebi yöne merakım oldukca fazla, bu nedenle edebiyat ağırlıklı bir koleksiyona sahibim.

- Herhalde oldukça değerli bir kolleksiyon olmalı.

- Maddi değeri nedir, pek bilemem. Ama manevi değeri benim için daha önemli. Yaklaşık kırk yıldır kitaplarla içli dışlıyım. Rahmetli babamdan kalma bir miras da diyebiliriz buna. Bana aşılayan oydu. Tıpkı yazarlığım gibi.

Hava taksisi 'genelde olduğu gibi' özel müşterisinin istediği istikamete doğru hızla yol alıyordu. İstanbul'un ışıltılı gürültüsü semt semt altlarından geçip gidiyordu. Yerdeki reklam panolarından gecenin içine dalarak lazerle gökyüzünü aydınlatan bir "jeans" reklamının içinden geçen aracın içi renk cümbüşü halinde aydınlandı. Bir saniye sonra lazer ışıltılı gökyüzü reklamı geride kaldı. Şimdi aşağı yukarı boğazın ortalarındaydılar. Ön ve arka pencerelerden varlığını haykıran binlerce ışık, binlerce yaşam biçimini yansıtıyordu. Uzaklarda siluet halinde gecenin içine yükselen üç adet cam fanus biçimindeki özel koruma kalkanlı 'Yeni Bahçeşehir' sıradışılığını karanlıklar içinde bile belirliyordu. Özel düzenlemeler özel insanlar için her zaman mevcuttu. Temiz hava, arındırılmış ortamlar, her türlü sızmaya karşı özel korumalı seçkin yapılaşma İstanbul'u bu özel bölgesiyle dünyadaki yedi kentten biri yapmaya da yetiyordu. Tüm bu özellikler ters istikamete giden iki adamı pek enterese etmiyordu anlaşılan, onlar kendilerince daha önemli olan konuşmaya dalmışlardı.

- Demek yazarsın Beyamca, bende sizi nereden tanıyorum diye on dakikadır düşünüp duruyorum. Pek belli etmesem de okumaya düşkün birisi sayılırım. Özellikle bilimkurguya, her ne kadar şu sıralarda hiç rağbet olmasa da.

- Yani benim kim olduğumu anladın mı?

- Evet, yani hayır, yüzünüz tanıdık gibi geldi ama kusura bakmayın, sizin kim olduğunuzu çıkartamadım. Yalnız sizi bir yerlerde görmüş gibiyim.

- Televizyonlardaki programlara çıkmayı hiç sevemedim. Beni büyük bir olasılıkla fotoğraflarda görmüşsünüzdür.

- Nerede yazıyorsunuz, kitaplarınız hangileri mesela...

- Kültür dergi...

- Hah, tamam şimdi hatırladım. Kültür dergisi editörü ve başyazarısınız değil mi? Sizin hayranlarınızdanım.

- İnanılmaz bir durum bu. Gecenin bir yarısında bir telefon geliyor kalkıp binbir zahmetle Nişantaşı'na gidiyorum. Bir paket eski bilimkurgu kitabı ve dergisi alıp telaşla ve korkuyla karanlık sokaklardan geçiyorum ve farları açık bir hava taksisi görüp biniyorum. Şoförüm 1500 civarı satan editörlüğünü yaptığım derginin okuru ve benim hayranım çıkıyor. İnanılmaz, gerçekten inanılmaz! İsmin ne senin evlat?

- Acar beyamca, Acar Yılmaz!

- Sağol Acar evladım. Beni çok mutlu ettin. Şu aşağıdaki Kız Kulesinin asırlardır süren yalnızlığı gibi yalnız olduğumu sanmaya başlamıştım.

- Durum bu kadar kötümüydü üstadım. Siz ki dünyada şu andaki en iyi on bilimkurgu otoritesinden birisisiniz. Bu karamsarlığınız neden? Gerçi bir kaç ay önce sıradışı bir öykünüzü okumuştum Kültür de. Hikayede garip birşeyler vardı, ama ne olduğunu asla çıkartamadım. Neydi o öykünüzün ismi? "Giden Adam" mıydı?

- "Gidebilen Adam"!

- Evet "Gidebilen Adam" ve daha sonra da "Geleceğin Karabasanları"yla, "Kayıp Irk" yayınlandı değil mi?

- Sanki bir üçleme gibi sıralanan üç hikaye başlığı. Aklından geçenleri tahmin ediyorum Acar evladım. Anlatacağım. Her şey 22 Nisan 2039'da saat 10.25 te başladı, ya da bitti. O gün o dakikada babamı kaybettim. O öldü.

- Başınız sağolsun!

- Dostlar sağolsun. Her son yeni bir başlangıçtır derler, doğruymuş. Babamı defnettikten sonra kitaplarım ve bilimkurgu sayesinde umutsuzluk ve yeise düşmekten kurduldum diyebilirim. Beni tekrar hayata döndüren yaşamıma bundan sonrası için yeni bir anlam kazandıran da bilimkurgu oldu. Ve okurlarım. Bunlardan birisi de sensin demek. Hay Allah şu işe bak!..

Hava aracının içi bir süre sessizliğe mahkum olmuş gibiydi. Araç gecenin koyuluğunda hedefine doğru süzülmeye devam ediyordu. Güçlendirilmiş neon farlarıyla ve arka stopların canlı kırmızısıyla yerçekimine karşı gelen susturuculu ve ses yalıtımı destekli güçlü motoru ve elli altmış yıl öncesinin

minibüs şoförleri gibi sol dirseğinin ucu yanındaki açık camdan dışarıda duran ve sert sayılabilecek rüzgarda uzunca saçları ardına savrulan otuz yaşlarındaki şoförüyle Karacaahmet üzerine gelmişti.

- Acıbadem'in neresine inelim?

- Eski hastaneye yakın Barbaros sokak. Hafif yokuş bir yerdir. Daha önce hiç hava aracıyla evime gelmemiştim. İnişte bir problem olur mu? Eğer olursa...

- Yoo, yo hiç sorun değil, ben ehliyetimi üstün başarıyla aldım. Üstüme pilot tanımam laf aramızda, sen merak etme üstadım.

- Estağfirullah, üstat ne demek? Seni tanımış olmak beni çok mutlu etti. Ben de okurlarımın hepsini kendim gibi bu teknolojik dünyadan iyice uzaklaşmış kendi iç dünyalarına kapanıp panjurlarını aşağıya çekmiş, kırklı, ellili yaşlarda kişiler olarak hayal ederdim hep. Beni şaşırttın diyebilirim. Bilimkurgu seven ve okuyan bir hava taksisi pilotu, hay allah! Bakalım daha neler göreceğiz?

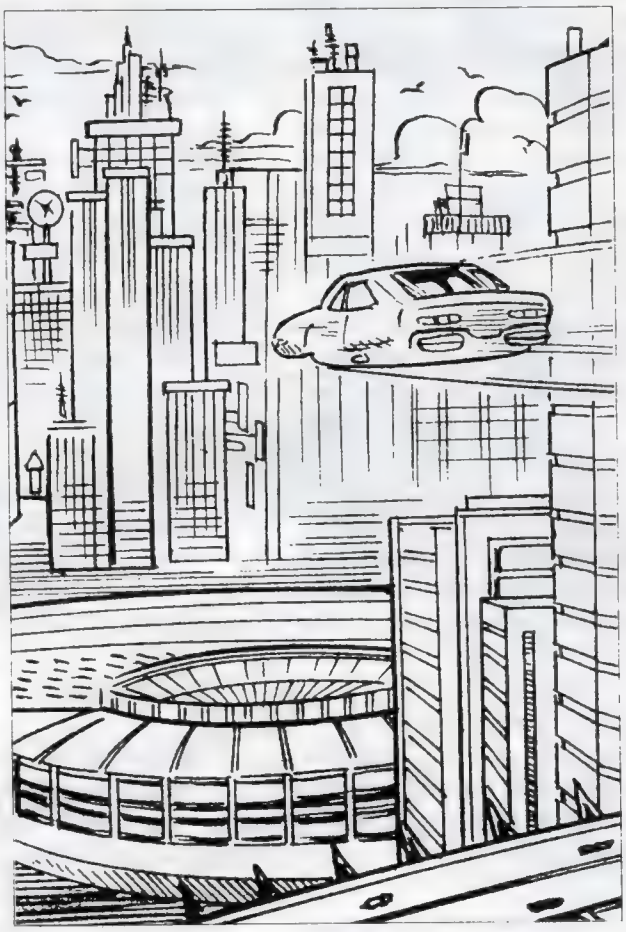

- Niye bu kadar şaşırdınız anlayamadım? Bilimkurgu pek çok kişiye nostaljik bir takıntı gibi gelse de, bilim, düzey ve hizmet olarak toplumsallıktan uzaklaşsa da bilimkurgu bir zevktir. Aradıklarımın pek çoğunu orada buldum diyebilirim. Hatta ben bile bir iki ufak hikaye denemesinde bulundum haddim olmayarak.

- Yok yahu!.. Bu gece şaşkınlık katsayım tavana vurmuş olmalı. Şu an aklıma bir beyit geldi. Bak ne demiş şair: "Benim hikmetimi cahil işitmez; / Gönlü kara olan öğüdüm almaz / ... / Her kim yazı yazsa, nesirle yazsın; / Nesirle yazarak maksada ersin."

- Benim yazdıklarım ne sizin yazdıklarınızla, ne de sizin bilgilerinizle yarışabilir. Ben haddimi bilirim üstadım. Her konuya çekinmeden iddialı girerim fakat kimseyi rakip görmem. Kendimle yarışmak daha sıcak gelmiştir hep bana. Ha şu şiir kimindi? Aklıma takılır kalır şimdi o benim, çok hoşuma gitti.

- Ahmet Yesevi'yi bilir misin?

- Bilmez olur muyum. Pir-i Türkistan sıfatına mazhar olan zat değil mi?

- Evet o, neyse aşağıda görülen sokak sanırım yolculuğumuz ve sohbetimizin sonuna geldiğimizi belli ediyor. Umarım sizin şu hava taksilerinin rahatlığı kadar ücreti de güzeldir. Borcum ne civarda olacak evlat. Param yetecek mi acaba?

- Önemli değil üstadım!

- Önemli, önemli ne kadar söyle bakalım!

- Yüz yetül versen yeter üstat!

- Hımm, al bakalım. Seni tanıdığıma çok sevindim, emin ol. Baksana yarın saat 12.00'de gelip beni alır mısın? Hem tekrar görüşmüş oluruz, hem de rahmetli babamın kabrini ziyaret etmek istiyorum. Çekmece'de özel kabristanda yatıyor. Beyazıt'a uğrayıp yeni bir Kur'an-ı Kerim hatim CD'si almak istiyorum. 24 saat kesintisiz babamın kabrindeki ses düzeninden hatim indirilsin istiyorum.

- O da yeni moda mı üstat?

- Moda mı bilmem ama, Diyanetten gerekli açıklama yapılmış.

Yaşlı yazar yokuşun ortasına inen aracın arka koltuğundan kapıyı açıp inerken kırmızı aracın ve genç şoförün sanki birbiriyle bütünleştiğini anladı. "İyi geceler evlat" derken gözleriyle dar sokakta ustaca bir manevrayla ayrılıp gecenin karanlığında yitip

Kurtuluş Günü, Ziyaretçiler ve Son Nesil

MAKALE

Sezen Kaymak

İlki, 1996 yılının en çok gişe getireceği düşünülen Sinema Filmi, ikincisi on yıl öncesinin ilgiyle izlenen TV Dizisi ve üçüncüsü de ünlü bir bilimkurgu romanı. Bu üç yapıtın ortak bir paydası var; aynı şekilde başlamaları. Yani Dünyamızın üzerinde aniden "Uçan Dairelerin" belirmesini giriş bölümü olarak kullanmaları.

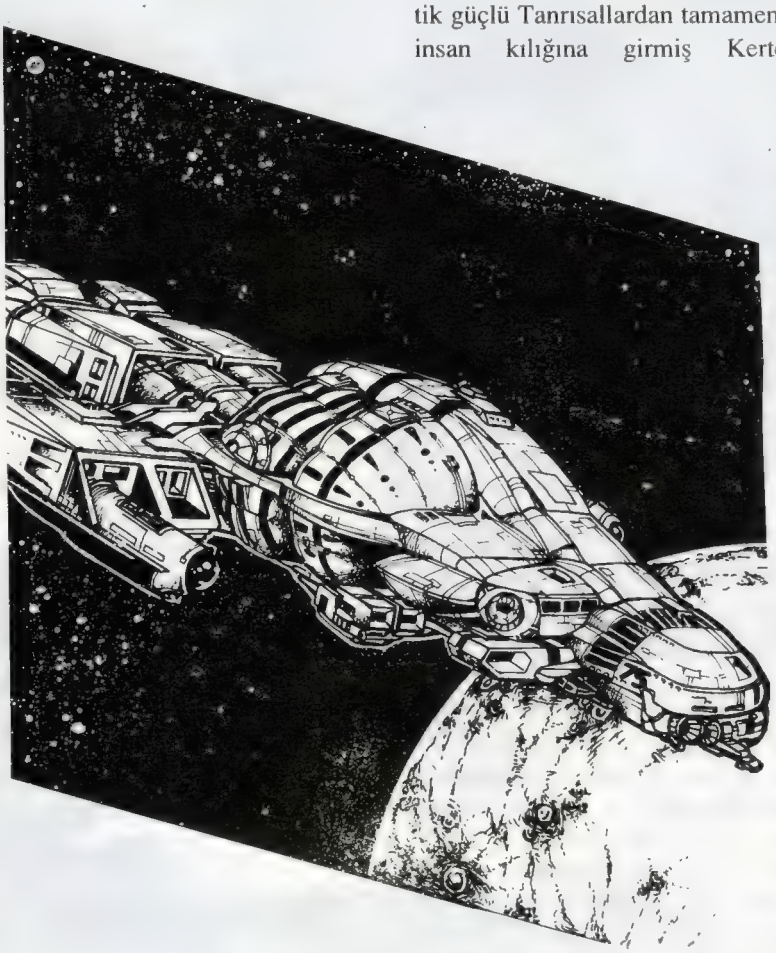

Başlangıç bölümleri birbirinin kopyası olan bu üç yapıtın en eskisi 1953 yılında ünlü bilimkurgu yazarı Arthur C. Clarke tarafından yazılan Son Nesil / Childhood's End) romanıdır. Bu romanın başında uzayın bilinmeyen derinliklerinden çıkagelen devasa Uçan Daireler Dünyanın büyük kentleri üzerinde birdenbire belirmişler ve altı günlük bir süre boyunca bu kentler üzerinde sessizce hareketsiz kalmışlardı. Daha sonra Uçan Dairelerden yapılan bir yayınla Dünyadaki tüm ulusların egemenlik haklarının ellerinden alındığı ve kendilerine "Tanrısallar" diyen uzaylılara geçtiği belirtilmişti. Bu uzaylılar beş yıl boyunca bulundukları gemilerinde kalmışlar ve Dünyalılara gözükmemişlerdi.

1984 yapımı olan Ziyaretçiler (Visitors) TV dizisinin başlangıcı ise Son Nesil romanı ile aynı olmakla birlikte (yani yine dev boyutlardaki Uçan Dairelerin Dünyanın büyük kentleri üzerinde aniden belirmesi) bu kez gelen Uzaylılar Dünya ile hemen iletişim kurmuşlar ve dostca amaçlar taşıdıklarını belirterek iniş izni istemişlerdi. Ancak inen uzaylıların sayısının fazlalığı, bunların elçiler ve tören kıtasından çok istilacı güçleri anımsatması nedeniyle Dünyalılar daldıkları rüyadan çabuk uyanmışlar ve bir Direniş örgütü kurarak, savunmaya geçmişlerdi. Ziyaretçiler TV dizisindeki Uzaylılar, Son Nesil romanındaki mistik güçlü Tanrısallardan tamamen farklı nitelikte olup insan kılığına girmiş Kertenkele görünümlü yaratıklardı.

Gelelim 1996 yılının hasılat rekortmeni olmasına kesin gözüyle bakılan Kurtuluş Günü (Independence Day) filmine. Tam bir teknoloji harikası olan bu film de tıpkı Son Nesil romanı ve Ziyaretçiler dizi filmi gibi başlamaktadır. Yani, yine kocaman Uçan Daireler gelip Dünyanın en önemli kentlerinin tepesine konmaktadır.

Bu Uçan Daireler Son Nesil romanındaki gibi altı günlük bir sessizlik, yerine daha kısa bir suskunluk dönemi geçirmişler ve hem Son Nesil den hem de Ziyaretçilerden farklı olarak kendileri ile iletişim kurmaya çalışan Dünya helikopterlerine ateş açarak yok etmişlerdir. Bu filmdeki uzaylılar ne mistik güçlü Tanrısallara, ne de kertenkele biçimli ziyaretçilere benzememekte, daha çok yaratıkları (Alien Filmleri) andıran bir görünümde bulunmaktadırlar.

Gerçekten de Bilimkurgu Sineması Uzaylılar hakkında kesinlikle birbirinden farklı iki tipleme kul-

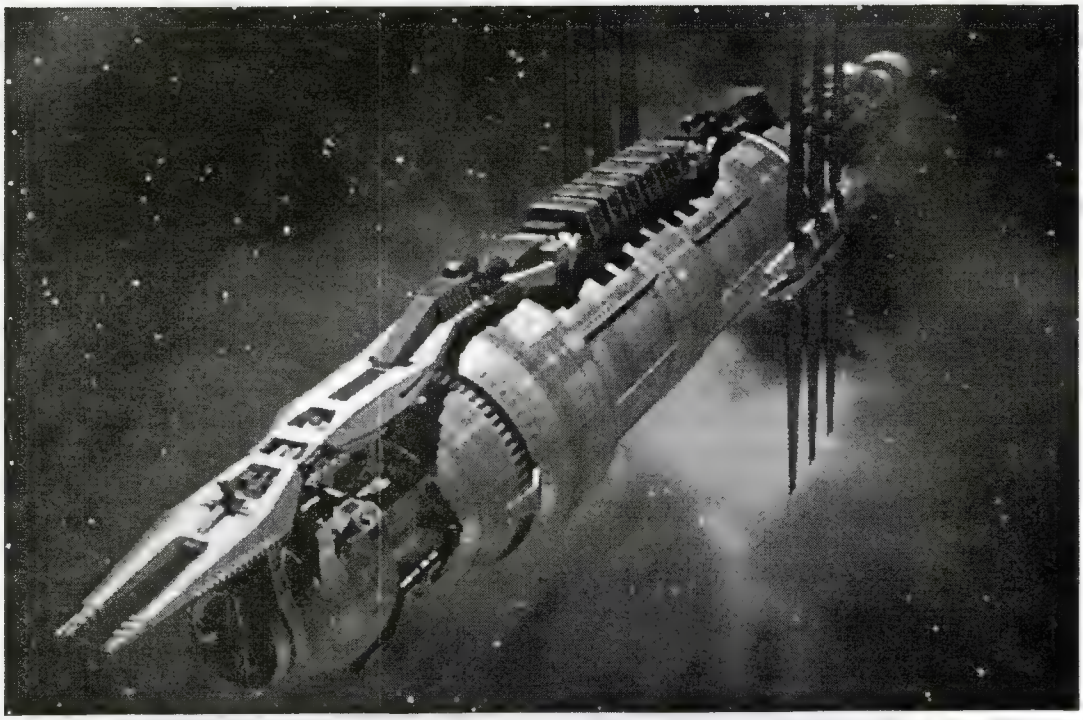

lanmaktadır. Bunlardan birincisi daha çok Steven Spielberg'in tercih ettiği E. T. ve Üçüncü Cinsle Yakın Karşılaşmalar (Close Encounters of The Third Kind) gibi filmlerinde görülen zayıf, kırılgan, çelimsiz ama iyi niyetli Uzaylılar; ikincisi ise Yaratık (Alien) ve Predator gibi filmlerde görünen insana hiç benzemeyen, kötü niyetli, korkunç canavarlar.

Bu iki tür Uzaylı tiplemesi arasında sıkışıp kalan bilimkurgu sineması aynı öğeleri gittikçe daha inandırıcı sahneler eşliğinde her yıl daha görkemli olarak sinema seyircisine sunmaktadır. Ancak kullanılan teknoloji geliştikçe, konular yavanlaşmakta ve tekdüze bir hale gelmektedir. Şu anda hasılat rekorları kırmakta olan "Kurtuluş Günü" filmi de, 1950'li yıllarda sinemalarda sıklıkla oynayan ve Dünyamızın Uçan Daireler tarafından tahrip edilmesini anlatan filmlerden içerik olarak pek farklı değildir. Atmosfer olarak Yaratık (Alien) filmlerinin karanlık ve kasvetli atmosferi (Uçan Dairelerin içi) ile ikinci Dünya Savaşı filmlerinin pilotlarının (Dünya üsleri ve saldırı sahneleri) kahramanlık ve cesaret atmosferi aynı potada eritilmiş, buna Yıldız Savaşları (Star Wars) ve Savaş Yıldızı Galaktika (Battlestar Galactica)nın avcı uçakları savaş sahneleri eklenmiş; sonuç son derece bilinen ama keyifle izlenen bir Bilimkurgu filmi olmuştur.

"Kurtuluş Günü" filminin mutlu sonu, insanın sinemadan ağzı kulaklarında ayrılmasına neden olmaktadır. Çünkü aynen futbol maçından sonra dağılan seyirci ile aynı hisler paylaşılmaktadır. Yani Bizim Takım (Dünyalılar) kazandı ve karşı tarafa (Kötü Niyetli Uzaylılar) derslerini verdik. Elbetteki bu sonuç Ziyaretçilerin çeke çeke uzatılan ve bir türlü sonuçlanamayan İnsan, kertenkele savaşının belirsizliğinden yada Son Nesil'deki gibi insanlığın bağımsız kimliğinin yokedilerek "Yüce Dimağ"a katılmasından çok daha zevklidir.

Sinemada Bilimkurgu

Melih Tarı

II. Bölüm

Alıen (1979)

Filmler... Filmler...

İnsanları, hayatlarındaki sınırlı ortamlardan alıp, istedikleri her şeyi yapabilecekleri, olanakları sonsuz maceraların, hayallerin içine bir anda çekiveren, görsel ve işitsel sanat. İnsanların çok büyük bir çoğunluğunu kendisine, mıknatıs gibi bağlayıveren inanılmazların, kısa bir süre bile olsa inanılır kılınıverdiği, o muhteşem olay...

Ve bu sanatın içinde, hele günümüzde bilgisayar destekleriyle, insanları büsbütün şaşırtan teknolojileri ile BK filmleri...

Sinema tarihi içinde, yazılmış her türlü konunun mutlaka ve mutlaka aşırı tutulmuş örnekleri vardır ve pek tabii ki sadece bir tek konuya aşırı ilgi duyan, diğerleri ise kulak dolgunluğu ile ilgilenen pek çok sinemasever bulunduğu da bir gerçektir. Yani dramatik konulu filmler içinde Gone With The Wind (Rüzgar gibi geçti), westernlerde, Rio Bravo, polisiye filmlerde Dirty Harry (Kirli Harry) erotik filmlerde Emmanuelle, savaş filmlerinde, The Bridge of the River Kwai (Kwai Köprüsü) Macera filmleri içinde The Godfather (Baba), komedi filmlerinde the Party (Tatlı Budala) korku filmlerinde Frankenstein'in gelini (The Bride of F.) BK filmleri içinde 2001 The Space Oddysey (2001 Uzay Yolu Macerası) gibi filmler muhakkak her sinemaseverin gördüğü filmlerdir. Bir de bazı kişiler sadece bir tek konuya bağlıdırlar demiştik ki, bu tip seyirciler, örneğin western fanatikleri diğer konulara aşırı ilgi duymayabilirler.

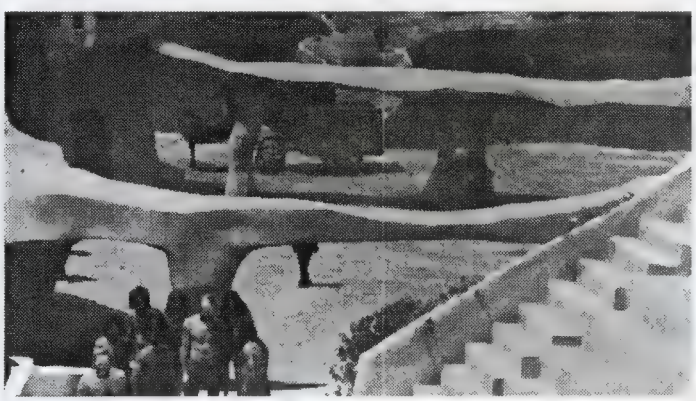

Planet of the Apes (1968)

Ancak şurası bir gerçektir ki sinemaseverlerin çoğunluğu her nedense, BK filmlerinden zevk almaz. Onları güzelde olsa bir BK filminden bu denli itici kılan nedir peki? Kişilere sorduğumuz zaman, genellikle, BK filmlerini "Atmasyon" olarak nitelendirdiklerini görürüz. Ancak sinemadan gerçekten bir haz alan kişi mutlaka BK filmlerinin iyilerinden de haz almalıdır. Bu ise şöyle açıklanabilir;

Eğer bir sinemasever tüm kanallarını BK filmlerini kötüdür

Clockwork Orange (1971)

ilkesi ile kapatmış ise, ona ulaşmamız biraz güç olacaktır. Ancak bazı filmleri atmasyon (örneğin Godzilla) bazılarını masalsı, çocuklara yönelik (örneğin Star Wars - Yıldız Savaşları) şeklinde değerlendiren bir diğer sinemasever, örneğin bir (2001 A Space Odysey - 2001 Uzay Yolu Macerası) filmini daha ilginç ve güzel bulabilir. BK filmlerinin sinemaseverler üzerinde olumsuz bir etki bırakmasının sebepleri ise çok çeşitlidir. Bunları şu anda tek tek açmak istemiyoruz. Ancak, şurası bir gerçek ki, iyi bir sinema izleyicisi, iyi bir BK filmini seyretmeye kayıtsız kalmaz!

Bu kısa girişten sonra, ikinci buluşmamızda, genel olarak BK filmlerini biraz tanıtmak istiyoruz. Hafızalarımızda yer eden kaliteli prodüksiyonlar, henüz görme fırsatı bulamadığımız eski ama kaliteli yapımlar bu yazımızda inceleyeceğimiz filmler olacak. Yönetmenleri, oyuncuları ve yapım yıllarını anımsatmaya çalışacağız.

Bu sayımızda yer alan filmler şöyle:

ALIEN / Yaratık (İngiliz Yapımı) 1979
Yönetmen: Ridley Scott,
Oy.: Sigourney Weaver, Tom Skerrit, John Hurt.
Konu: Dünyaya dönmekte olan astronotlar, uğradıkları ölü bir gezegende, esrarengiz bir yaratığın canlı avı haline gelirler. Gerek görsel, gerekse işitsel efektler bakımından, özellikle final bölümlerindeki zenginliği çok çarpıcı olan BK gerilim filmi olarak hafızalarımızda yeşeren kaliteli bir prodüksiyon.

ALPHAVILLE
(Fransız-İtalyan ortak yapımı) 1965
Yön.: Jean-Mac Goddard
Oyuncular: Eddie Constantine, Akim Tamiroff, Anna

E.T. (1982)

Karina
Konu: Kendisinden haber alınamayan bir ajanın durumunu araştırmak üzere uzaya çıkan bir ajanın sevgiden soyutlanmış bir toplum içindeki maceralarını anlatan enteresan bir yapım.

Escape From Newyork (1981)

ATOMİC KİD / Atomik Çocuk 1954 (ABD Yapımı)
Y: Leslie Martinson
O: Mickey Rooney, Robert Strauss.
Konu: Atom bombasının patlaması sonrası insanların radyoaktiviteye karşı bağışıklık kazanması amacıyla deneyler yapan bir bilim adamının çalışmalarını anlatan düzeyli bir film.

PLANET OF THE APES /
Maymunlar Cehennemi 1968 (ABD Yapımı)
Yönetmen: Franklin Schaffner
Oynayanlar: Charlton Heston, Roddy McDowall
Konu: Uzayda yolculuk yapan insanoğlu vardığı gezegende zeki bir ırka rastlar. Ama bunlar maymundur.

CAPRICORN ONE 1973 (ABD Yapımı)
Yönetmen: Peter Hyams
Oynayanlar: Elliot Gould, James Brolin, Brenda Vaccaro
Konu: Mars'a ilk insanlı uzay aracı gönderilir. Ancak bir gazeteci bu olayın sahtekarlık olduğunu ispat eder ve olaylar gelişir.

INCREDIBLE SHIRINKING MAN
1957 (ABD Yapımı)
Yönetmen: Jack Arnold
Oynayanlar: Grant Williams, Randy Stuart
Konu: Radyoaktivitenin bulaştığı bir adam küçülür, değişik bir BK.

A CLOCKWORK ORANGE /
Otomatik Portakal 1971 (İngiliz yapımı)
Roman: Anthony Burgess
Yönetmen: Stanley Kubrick
Oynayanlar: Malcolm McDowell, Adrianne Carri, Michael Bates.
Konu: Gasp ve cinayetten hükümlü bir gencin hapisteyken beyni yıkanır ama o yine kaçar ve toplума karşı olan kini devam etmektedir.

CLOSE ENCOUNTERS OF THE THIRD KIND / 3. Cinsle Buluşma 1977 (ABD Yapımı)
Yönetmen: Steven Spielberg
Oynayanlar: Richard Dreyfuss, Teri Garr,

rançoise Truffaut, Melinda Dillon
Konu: Indiana eyaletinde küçük bir kasabaya bir UFO iner. İçinden çıkanlar dünyaya iyi amaçlarla gelmişlerdir.

COUNTDOWN / Geri Sayış 1967 (ABD Yapımı)
Yönetmen: Robert Altman
Oynayanlar: James Caan, Robert Duvall, Barbara Baxley
Konu: ABD ve Sovyetler Birliği uzay araçları aya ulaşma yarışındadırlar. Sosyal değinmeleri ön planda olan, az hareketli bir yapım.

EXTRA TERRESTRIAL / E.T.
1982 (ABD Yapımı)
Yönetmen: Steven Spielberg
Oynayanlar: Dee Wallace, Henry Thomas
Konu: Los Angeles'in arka sokaklarında bir ev yakınlarına inen UFO'dan çıkan yaratıklardan biri kaybolur ve geridönmez. O da ailenin küçük oğluyla arkadaş olur.

ESCAPE FROM NEWYORK /
Newyork'dan Kaçış 1981 (ABD Yapımı)
Yönetmen: John Carpenter
Oynayanlar: Kurt Russell, Lee Van Cleef
Konu: Gelecekte Manhattan adası, bir genel hapishaneye dönüşmüştür. Mahkumlardan biri ise ABD başkanını kurtarmakla görevlendirilir.

MAD MAX 1981 (Avustralya Yapımı)
Yönetmen: George Miller
Oynayanlar: Mel Gibson, Joanne Samuel
Konu: Silahlı çeteler şehirde terör estirirken, bir polisde görevi olarak onlarla mücadele etmektedir. Ancak dünya bir KAOS'a sürüklenmektedir.

MAD MAX II 1988 (Avustralya Yapımı)
Yönetmen: George Miller
Oynayanlar: Mel Gibson, Bruce Spence
Konu: Savaşlar bitmiş, petrol en önemli ve en nadir bulunan kıymet olmuştur. Kişiler bu kıymetli maddeyi elde edebilmek için acımasız savaşlar vermektedirler.

THE MAN WHO FALL TO EARTH /
Dünyaya Düşen Adam 1976 (İngiliz Yapımı)
Yönetmen: Nicholas Roeg
Oynayanlar: David Bowie, Rip Torn
Konu: Diğer dünyalardan gelen bir ziyaretçi dünyayı hegemonyası altına almak istemektedir. Ancak yetenekleri ve gücü yok edilir. O artık alkolik bir kötürümdür.

MAROONED / Fezada Kyabolanlar
1969 (ABD Yapımı)
Yönetmen: John Sturges
Oynayanlar: Gregory Peck, Gene Hackman
Konu: Görevleri gereği uzaya çıkan üç astronot, bir süre sonra zor durumda kalırlar.
(Sürecek)

Sevgili Sinemaseverler,

BK sinemasında, günümüze değin yapılmış olan filmlerin tanıtımlarına gelecek sayımızda da devam edeceğiz. Ancak bu referans (tanıtım) bölümlerinin yanısıra gelecek sayımızda önemli bir BK filmini de tanıtmaya çalışacağız. Tekrar görüşünceye dek, 4 Ekim 1996 günü sinemalarda gösterime girmiş olan The Independence Day adlı filmi görmenizi de tavsiye ederiz.

Bilimkurguda Megakentler

İNCELEME

Ignacio Ramonet

İçinde yaşadığımız kentlere ilişkin olarak aşağıda okuyacağınız yazı 30. 6. 1996 tarihinde Cumhuriyet gazetesinde yayınlanmıştır. Yazı aslında Haziran 1996 da Fransa'da "Le Monde Diplomatique" gazetesinde Ignacio Ramonet imzasıyla yayınlanmıştır. Bilimkurgu ile yaşama ortamına getirdiği bakış açısından okunmaya değer bulduğumuz için yayınlıyoruz.

Megakentler belanın ve kötü yaşamın simgesi

Ridley Scott'un kült filmi "Blade Runner"ı (Bıçak Sırtı 1982) görmüş olan herkes, olayın devindiği kentin mavi-yeşil ıslak atmosferini, kuşkusuz unutmamıştır. Toplum dışına itilmiş evsiz barksızların ve çeşitli etnik enkazın kaynaştığı tek hakimin şiddetin zaferi olduğu kalabalık kentler...

Öykü 2019 yılında Los Angeles'te geçer. Bir bilimkurgudan mı söz ediliyor? Pek değil. Çünkü bininci yılın bitiminde, 1850 yılında nüfusu 1620 olan Los Angeles'ta, 2019 yılında 18 milyon insan yaşayacak... Kültürel ayrışıklık (heterogeneite) daha da belirli hale gelecek; Anglosaksonlar zar zor yüzde 40'la İspanyol asıllılardan daha az olacak; Asya kökenliler tıpkı siyahlar gibi nüfusun yüzde 10'unu oluşturacak. Yoksulluk ve cehaletten kaynaklanan ve 100.000 nüfusa 28 cinayet oranıyla dünyanın en tehlikeli kentleri arasında yer alan Los Angeles'ta suçluluk daha da tırmanacak.

Suçluluğun nedenleri arasında 70.000 üyeye sahip 670 çetenin eylemlerinin de unutulmaması gerekiyor. Bir zamanlar kentli inceliğinin ve saygının yeri sayılan kent, şimdiden belanın ve kötü yaşamın simgesi, çağımızın büyük sosyolojik hastalıklarının kavşağı olma yolunda: Yoksulluk, toplum dışına itilmişlik, güvensizlik, kirlenme, çirkinlik, şaşkınlık ve yalnızlık. Bütün bu olumsuzluklar, kuşkusuz, baş döndürücü gelişmeden kaynaklanmaktadır. 19. yüzyılın başlarında dünya nüfusunun sadece yüzde 3'e yakını kentleşmiş durumdaydı. Günümüzden beş yıl sonra insanların yarısı kentlerde yaşayacak. Ve bu sorun,kentleri tam anlamıyla patlayan Kuzey kadar Güney'i de ilgilendirmektedir.

Bu yüzyılın sonunun en ciddi sorunlarından biri de budur. Birleşmiş Milletler soruna çözüm getirilmesi amacıyla 3-14 Haziran 1996 tarihleri arasında Vancouver Kentler Konferansı'ndan yirmi yıl sonra İstanbul'da resmi olarak HABİTAT-II olarak adlandırılan bir dünya kentler zirvesi örgütledi. Eski Bizans bu konuda yeteri kadar simgeseldi. Çünkü 1950'deki 1 milyon nüfusu, otoritelerin bu tür bir patlamayı durdurmayı başaramamaları karşısında 8 milyona ulaşmıştı. Sonuç: Su kesintileri, çok sayıda ve her alanda yetersizlik, rastlantısal çöp toplama, toplu taşımada yetersizlik, yolların bozukluğu, yolsuzluk ve rüşvet karşısında gına getiren kentlilerin sonunda Refah Partili bir belediye başkanı seçmesi...

Bu denli baş döndürücü bir kentsel patlama, aslında bugüne değin görülmüş bir olay değildi. Londra'nın 1 milyon nüfustan 8 milyona ulaşması için yüz otuz yıl gerekmişti.

Buna karşılık 1950'de 290.000 kişinin yaşadığı Lagos'ta 2015 yılında 24.4 milyon kişinin yaşayacağı hesaplanmıştır. 1960 yılında kurulan yapay başkent Brasilia'nın nüfusu şimdiden 4 milyona dayanmıştır.

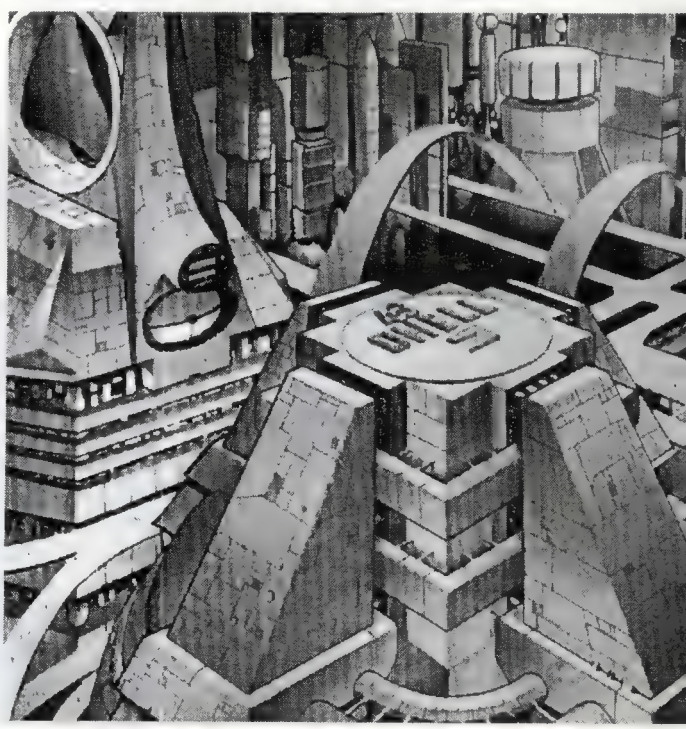

2000 yılında en çok nüfusa sahip yirmi beş yerleşim merkezinden on dokuz yoksul yada gelişmekte olan ülkelerde yer alacaktır. Ve buralarda ülkelerin tüm yoksullukları ve zenginlikleri bir araya gelecek, doğayı en çok kirleten fabrikalar, en çok hurdalaşmış araç, açık çöplükler bu kentlerde yoğunlaşacaktır. İçme suyu giderek azalacak, hava solunamaz hale gelecektir.

Şu anda Güney kentlerinde yaşayan nüfusun yarısı - 600 milyon- kanalizasyondan, sağlık koşullarından ve kamu hizmetlerinden yoksun yaşamaktadır. Kırsal bölgelerdeki yıkımdan ve savaştan kaçan çok sayıda insan, yabancı yatırımların yoğunlaştığı kent merkezlerinin çevresine akın etmeyi sürdürmektedir.

Çünkü kentler, iktidarın, ticaretin, bilginin yeri olma özelliğine sahip bulunmanın yanı sıra büyük medyanın, kültür merkezlerinin, yaratıcılığın ve yeniliğin odaklaştığı mekanlar olarak da ortaya çıkmaktadırlar. Başlıca ekonomik hareketler, ülkenin kalan bölümünü sıfırlayacak ölçüde kentlerde yoğunlaşmaktadır.

Örneğin Tayland'da nüfusun yüzde 10'unun yaşadığı Bangkok. tek başına gayri safi milli hasılanın yüzde 80'ini sağlamaktadır. Sözü edilen megakentlerin bazılarının sahip bulundukları güç ise şaşırtıcıdır. Örneğin Seul'ün üretimi, Türkiye'nin üretimi ile kıyaslanabilecek düzeydedir. Sao Paulo'nun üretimi ise tek başına, Polonya'nın tüm üretimini geride bırakmaktadır.

Kuzey'de kent merkezleri restore edilip yeni bir yüz kazandığında taşınmazların hızla artan fiyatları, oralarda yaşayan orta halli insanların uzak banliyölere kaçmasıyla sonuçlanmıştır.

Örneğin Fransa'da kentlilerin yüzde 43'ü banliyölerde yaşamaktadır. Kimi zaman buralarda var olan sosyal ayrıma, etnik ayrım da eklenmektedir. Örneğin son olimpiyat oyunlarına ev sahipliği yapmış olan Atlanta kentinin nüfusunun yüzde 20'si (özellikle beyaz nüfus) seçkin banliyölere gitmişlerdir.

Atlanta bu yüzden şimdi yüzde 65 oranında bir siyahlar kentidir. Özel muhafızlar tarafından korunan ayrıcalıklı seçkinlerin, kendilerini çevreleyen sefaletin dışında yaşayacakları zengin kentlerin giderek çoğaldığı görülecektir.

Kentler artan bir biçimde birbirleriyle hiçbir temasları olmayan, aylak dolaşan, çalışan ve yöneten nüfus topluluklarını barındıracaktır. Yöneticiler, telefon, faks ya da bilgisayarlarla gezegenin megakentler şebekesindeki benzerleriyle, kendi yurttaşlarına oranla daha çok iletişim içinde olacaklardır.

Küreselleşme, kentler için son derece ağır bir tehdit oluşturmaktadır. Kuralsızlaştırma (serbestlik) dogması adına devlet, bugün pazarı, hareketlerinde serbest bırakarak ortalıktan çekilme eğiliminde görünmektedir. Oysa pazar, kentsel gelişmeyi yönetmekten acizdir. Diğer taraftan kentlerin şiddeti arttırıcı bir özelliği de vardır. Bundan böyle Kuzey'de olduğu gibi Güney'de de ayaklanma, karşı çıkış ve isyan, büyük bir olasılıkla bu kentlerde yaşayan işsizlerden, toplum dışına itilmişlerden ve yoksul kitlelerden gelecektir.

Gençliğini Arayan Adam

ÖYKÜ

Nilgün Güngör

Herşeyini kaybeden yakarış halindeki bir insan edasıyla kollarını göğe açmış bu ihtiyar ağacın gölgesinde, eskiden sevgilileriyle çokça geldiği yıllanmış kahvehanenin kendi gibi çürümeye yüz tutmuş masasında çayını yudumlayıp sigarasını üflerken, anılar, solmuş siyah-beyaz bir fotoğraftan daha eski, daha unutulmuş gibi geliyordu gözüne. Sanki bu sabah aynada gözlerinin altındaki mor halkalarla alay eden o değildi. Sanki daha dün beş yaşındaydı ve annesinin doğumgününde aldığı sarı topun hızını vitrin camını kırarak denemişti. Ne olduysa gece uyurken olmuş, babasının kendisine okuduğu masallardaki periler, yastığına sihirli bir değnekle dokunmuş, sabah uyandığında yetmiş yaşında bir dede oluvermişti.

Şimdi, sabahın bu ilk saatlerinde, masasında bir kaç gazete, yanından ayırmadığı sigara paketi, karşı binaların arasından sıkışa sıkışa gövdesini göstermeye başlayan güneş, arkadaşlarıydı onun. "Bak," diyorlardı, "yeni bir gün başlıyor, yeni umutlar doğmalı insanın yüreğinde." O umutlarda ben yokum, diye karşılık verdi içinden, benimle birlikte umutlar da yaşlandı; arkamdaki koca ağaç, bu kahvehane, oturduğum sandalye, herşey yaşlı, dünya yaşlı...

Cebinden çıkardığı küçük el aynasında yüzünü izledi, "Biliyor musunuz," dedi arkadaşlarına , "yıllar önce sonsuz gençliği aramış aptal biri için gayet akıllı bir ifadem var; bunun üzerine kitaplar yazmış, paneller düzenlemiş, formüller araştırmış bir bilim adamı olarak hem de." Eğer arkadaşlarıyla sohbete dalmış olmasaydı, çayını tazelemeye gelen siyah önlüklü çocuğun her zaman kendisine servis yapan, sohbet ettiği ihtiyar kahveciye hiç benzemediğini muhakkak farkederdi.

Paketteki son sigarasına elini uzattığında öğle güneşinin tam tepesinde, dayanılmaz bir sıcaklıkta bakındığını gördü. Borcunu ödemek için kalktı. İhtiyar kahveciyi aradı gözleri, ama çay dağıtan siyah önlüklü çocuğun tedirgin bakışlarıyla karşılaştı. Elindeki madeni paraları uzatarak, "Sen burada yenisin galiba?" dedi " İhtiyar kahveci nerede?"

Çocuk şaşkınlıkla, "İhtiyar mı?" diyebildi, "Ben burada öyle birini tanımıyorum!" Arkadan, ustasının onu çağıran sesini işitti. Birkaç kararsız adımdan sonra geri dönerek, "Bir dakika," dedi "siz oradan mı geliyorsunuz?"

Adam anlamayarak baktı çocuğun suratına.

"Buralarda ilk kez sizin gibi birini görüyorum," diye sürdürdü çocuk, "önceden resimlerde görmüştüm ama canlısını hiç..." Kendini alamayarak parmağını sürttü adamın buruşuk yüzüne, aynı anda bir "vaav!" çıktı ağzından; ustasının kızgın sesiyle kendine geldi, koşarak uzaklaştı ilk kez gördüğü bu ihtiyarın yanından.

İhtiyar, bir paket sigara almak için bakkala yaklaşırken kahvehanedeki çocuğun sözlerine anlam vermeye çalışıyordu hala. Biraz önce yolda yürürken insanların dikkatle kendisine baktıkları da gözünden kaçmamıştı; tıpkı bu bakkal sahibi gibi. Adamı ilk kez gördüğünü düşündü. Her gün bu mahalleden geçerken, bakkalın karşısındaki, eskizaman Osmanlı evlerini andıran ahşap binanın penceresinde, hiç şaşmadan başını uzatıp insanları gözleyen yetmişlik Münevver Hanım'ı da göremedi. Her köşesini adı gibi bildiği bu sokaklar yabancılaştı gözünde. İlk defa gördüğü bir şeye bakar gibi gezindi bakışları havasının bile değişik geldiği bu virane sokaklarda.

Arkadaşım dediği güneş, yerini aya bırakmak üzere çekildiğinde, bir kaç çocuğun oynadığı topun bacaklarına çarpmasıyla düşüncelerinden sıyrıldı. Çocuklar, kahvedeki siyah önlüklü çocuktan farklı davranmadılar adama. İçlerinden, derisiyle aynı renk saçları terden yüzüne yapışmış yedi yaşlarında esmer biri cesur tavırlarla yaklaştı. Gözlerini ihtiyar adamın gözlerinden ayırmadan aldı topu yerden.

"Pardon küçük," dedi ihtiyar adam "sen burada mı oturuyorsun?"

Çocuk topu aldığı gibi ilk kez gördüğü bu yabancının yanından ayrılmak istedi; dikkatlice onları izleyen arkadaşlarını görünce önemli işler yapan biri gibi döndü adama, "Evet!"

"Öyleyse , her zaman şu köşebaşında duran piyango bileti satıcısını tanırsın."

"Hayır!"

Adam, tanıdık simaların izini bulmaya kararlı, sesine daha da anlam katarak sordu: "Nasıl olur? Her gün burada olurdu. Elinde bir deste piyango bileti olan, beyaz şapkalı, kahverengi önlüklü, ihtiyar bir adamdı."

"İhtiyar mı?" dedi çocuk bu sefer hiç anlamayarak, "O da ne?"

"Ne demek ne? Orta yaşı geçmiş benim gibi biri işte!"

"Senin gibi mi? Ha, öyle desene; senin gibilerin yaşadığı yer neredeyse işte oradadır!"

Adam anlamayarak, "Benim gibilerin yaşadığı yer mi, neresi o?" dedi, ama koşarak uzaklaşan çocuğa sesini duyuramadı.

Karışık düşünceler içinde kavurucu güneşin altında yürümek bir ihtiyar için ne zordu. Evine gitmek istediyse de yalnız başına kaldığında bu düşüncelerin kendisini yiyeceğinden korktu. Bir yandan, gün boyunca karşılaştığı kişileri düşünüyordu. Bir kaç yabancı çocuktan başka kiminle konuşmuştu ki! Aynı anda buna fırsat bulamadığını düşündü. Yolda karşılaştığı kişiler ya çocuk, ya da kırk yaşından fazla göstermeyen insanlardı. "Amma çok genç var!" dedi içinden.

Bir şeyler içmek için kahveye vardığında hava iyice kararmıştı. Her zaman oturduğu koca ağacın yanındaki masada gün boyu olduğu gibi tanımadığı birini gördü. Yandaki masaya oturup, çevresindeki şaşkın bakışları da farkederek çay işareti yaptı, sabahki siyah önlüklü çocuğun ustasına. Adam elindeki havluyu ovuştura ovuştura, "Bey, çay yok!" diyerek geldi.

"Nasıl yok? Herkesin önündeki gerçek bir tavşan kanı mı yoksa?"

"Yok dedik ya! Başımı belaya sokmadan hadi git buradan!"

"Gitmek mi? Her gün buraya gelirim ben! Bana bu kahvenin sahibi Hilmi Bey'i çağır!"

Adam daha da kızarak, "Her gün mü?" dedi, "Bu sabahla birlikte ikinci görüşüm bu seni! Kahvenin sahibini falan da çağıramam, çünkü o benim!" Yakasından tutup sarstı ihtiyarı.

" Hilmi buranın sahibi, onunla hep sohbet ederdik!" dedi ihtiyar "Nasıl bir dünya bu?" Ayağa kalkarak ustayla ağız dalaşına girişeceği sırada omzunda bir el hissetti.

"Tamam beyefendi, buyrun gidelim, sakinleşince yolda konuşuruz sizinle," dedi elin sahibi. Bu, az önce koca ağacın kıyısındaki masada oturan delikanlıydı. İhtiyar homurdana homurdana, tüm bu olanlara anlam vermeye çalışarak uzaklaştı kahveden delikanlıyla birlikte.

"Burası benim dünyam olamaz; insanlar yabancı, her gün gördüğüm yerler yabancı. Rüzgar farklı esiyor. Güneş bile arkadaşım dediğim güneş değil!" Aklından, farklı bir zamanda olduğu fikri geçti. Koltuğunun altında sıkıca tuttuğu gazeteyi açarak tarihine baktı; hayır, tarih aynıydı. Peki farklı olan ne? Uzun zaman aradığı cevabı bulan biri gibi, "Farklı olan benim!" diye bağırdı karanlık sokaklarda, yanındakine aldırmadan. "Bu dünyada yaşlı yok; dahası yaşlılık diye bir kavram yok! Herkes çok genç! Peki ben niye buradayım?" Akşamüzeri kahveciyle tartışırken söylediğini bu kez içinden tekrarladı: "Nasıl bir dünya bu?"

Yol boyunca tek kelime etmemişlerdi. Biraz daha yürüdükten sonra delikanlı, yolun köşesindeki banka oturmayı teklif etti. Karşı kaldırımda, yerde yuvarlanıp birbirlerini kovalayan yavru kedileri izlediler bir süre.

"Bütün bunlar herşeyi bildiklerine inanan, dünyayı kurtaracaklarını sanan sözde bilim adamlarının yüzünden çıktı," diye söze girdi delikanlı. "İnsan bedenlerini gençleştirerek dünyanın canlı, diri, tuttuğunu koparan çevik canlılarla dolu olmasını sağladılar. Amaçları gerçekte, dünyayı gençleştirebilmekti; ama beyinleri gençleştiremediler. Yaşlanma kaygısı olmayan genç insanlar çoğaldıkça rekabet ve hırs arttı. Herkes korkusuz bir savaşçıya dönüştü. Savaşçı; çünkü insanlarda bu umarsızlık, korkusuzluk olunca savaşlar çıkması an meselesi."

İhtiyar, genç adamın söylediklerini nefes almadan dinliyor, anlamaya çalışıyordu. "Sen nelerden bahsediyorsun?" dedi sonra "Bilim adamları sonsuz gençliği mi buldular?"

"Senin haberin yok mu?" diye sordu genç. İhtiyarın yaşı gereği hasta olduğunu, hafızasını kaybettiğini düşündü. Her şeyi anlatmayı uygun görerek sürdürdü konuşmasını: "Yıllar önce bu şehirde yaşamış bir

bilim adamı 'gençlik iksiri' diye bir ilaç buldu. Bu ilaç kısa sürede tüm dünyaya yayıldı. Her taraftan bu ilacı görmek, sonsuz gençliği tadmak için insanlar geldi. Talepler çoğalınca yüzlerce bilim adamı biraraya gelerek iksirler üretmeye başladılar. Daha sonra herkesin belli bir yaşa gelince hastanelere gidip bu ilaç sayesinde vücut yaşlanmalarını dondurmaları yasal hale geldi. Bu işlemi yapmayan senin gibiler kapalı yerlerde -bir çeşit hapishane gibi- yaşamaya mahkum birer suçlu oldular." Adam hiç susmadan sürdürdüğü konuşmasını, cebinden çıkardığı sigarayı ağzına götürmek için kesti.

İhtiyar, kafasındaki pek çok soruya cevap bulmuş gibi sessizce dinliyordu. Anlamadığı, kendisinin neden tüm bunlardan haberdar olmadığıydı. Kendisinin de yıllar önce sonsuz gençliği aradığını düşündü. Birşeyleri savunmak ister gibi konuştu derken: "İnsanların gençleşmesi, dinç, sağlıklı bireyler olmaları kötü bir şey mi? Bu iksir hakkında çok kötü konuşuyorsun."

"Dinamiti bulanlar onun demiryollarında, maden ocaklarında çalışan işçilere faydalı olmasını umuyorlardı," dedi genç adam, "ama sonradan insanların elinde ölüm makinesine dönüştü. Bir şeyi yaparken onun nelere yolaçabileceğini en ince ayrıntısına kadar düşünmek gerekir." Bunu söyledikten sonra, yılların derdini üzerinde taşıyan biri gibi içini çekerek bir sigara daha yaktı.

"İnsanlardaki vücut yaşlanmalarının dondurulduğunu söyledin," diyerek söze başladı ihtiyar, "bu, doğanın dengesini bozmuyor mu? İnsanlar doğuyor, büyüyor, fakat yaşlanmıyorlar. Bu kadar insan dünyaya fazla gelmez mi?"

"Bilim adamları onun da çaresini buldular," dedi genç adam sesine alay katarak. "Dünyada yüz yıl yaşayan her kişi, içinde hayat olan başka gezegenlere gönderiliyor; böylece dengeyi kurduklarına inanıyorlar."

İhtiyar yıllar boyu hayalini kurduğu gezegenler arası yolculuğun gerçekleştiğini bir yabancının dudaklarından öğrenince inanamadı. "Teknolojinin bu kadar geliştiğini bilmiyordum; gezegenler arası yolculuk ha?"

"Zaman, nasıl geçtiği farkedilmeyen kocaman bir illüzyondur," dedi genç adam. "Bu zaman içinde insanın dün aklına getiremeyeceği şeyler bir bakarsın bugün oluverir. Şimdi şu bankın üzerinde saniyeler bir türlü geçmiyor, ama benim yetmiş yılım bir anda geçti."

İhtiyar, yanında oturan, otuzdan fazla göstermeyen delikanlıyla akran olduğunu öğrenince çok şaşırmadı. Çünkü onun gözlerinde yılların yılmışlığını, yılların yorgunluğunu gördü.

Otuzluk dede, ihtiyarı bankta tek başına bıraktığında saat geceyarısını bir geçiyordu. Bir günlük zaman diliminde yaşadıklarını düşündü ihtiyar. Dünyada tüm bu şeyler olurken nerede olduğunu bilmek istemedi. Ona göre hayat, dalları olan koca bir ağaç, zaman bir boşluk, kendisi de bu boşluk içinde hayatın bir dalından bir dalına savrulan küçük bir yapraktı; sabahleyin de şimdi içinde bulunduğu dala tutunuvermişti. Bu dalda birileri, onun daha önce ki hayatında yapmak istediği şeyleri yapmış, hayallerini gerçekleştirmişti. İnsanlara bu kadar zararı dokunan gençlik iksirini kendisinin yapmamış olduğuna sevinemedi. İnsanlığın içine düştüğü bunalımdan dolayı duyduğu acı ağır bastı. Yeni hayatlara yolculuk yapmak umuduyla, oturduğu banktan kalktı ve herşeye rağmen, bir çok insanın kısıtlandırıldığı bir şeye sahip olduğunu düşünerek, bunca yıldan sonra ilk defa kendini mutlu hissetti.

Atılgan BK Dergisinde İlk 5 Sayı

ÇEVİRİ ÖYKÜLER

 # 1 - ANNE
ALFRED KOPPEL
GEÇMİŞE DOĞRU BAKIŞ
JULES FEIFFER

 # 2 - HAYVANAT BAHÇESİ
EDWARD D. HOCH
UZAY GEMİLERİNDE ÇALIŞMAK
BRIAN ALDISS
UÇUŞTA ZAMAN
RAY BRADBURY

 # 3 - MANTIKDIŞI
FREDRIC BROWN
YILDIZ
ARTHUR C. CLARKE

 # 4 - GRİP
RAY BRADBURY
BEYLER, LÜTFEN OTURUN
ROBERT A. HEINLEIN

 # 5 - BİR CANAVARIN GÜNLÜĞÜ
RİCHARD MATHESON
LANET
ARTHUR C. CLARKE
ÇAĞLAYAN
HARRY HARRISON

ÖYKÜLER

 # 1 - YABANCI
ZÜHTÜ BAYAR
SON BK ÖYKÜSÜNÜ YAZAN ADAM
HAKAN ALPİN
VE SONRA...
MUSTAFA YELKENLİ
BULUŞMA
AŞKIN GÜNGÖR

 # 2 - MAAŞ NEREYE GİTTİ?
H. ALPİN - K. KULAOĞLU
CEHENNEM
RECAİ DİNÇER

 # 3 - GECEDEN ÖNCE DÖRT ZAMAN
EMRAH GÖKER
IŞIK ADAM
HAKAN ALPİN
SU DİBİNDE UYUYAN ADAM
O. SEYFİ ŞİRİN

 # 4 - BOŞLUKTA MÜCADELE
MELİH TARI
ANKA GÜNLÜĞÜ
H. ALPİN - K. KULAOĞLU
DEĞİŞİM
RECAİ DİNÇER

 # 5 - TEK BOYNUZLU GÜMÜŞ KISRAK
AŞKIN GÜNGÖR
MARİA
HAKAN GENİŞYÜREK
UÇ İZMİR'DE BİR MEVSİM
EMRAH GÖKER

İNCELEME-ARAŞTIRMA-MAKALE

 # 1 - KIYILARDA
BÜLENT AKKOÇ
ÇİZGİROMANDA BK (1. Bl.)
HÜSNÜ ÇORUK
TELEVİZYONDA BK
SEZEN KAYMAK

 # 2 - TÜRKİYE'DE BK DERGİLERİ
BÜLENT AKKOÇ
ÇİZGİROMANDA BK (2. Bl)
HÜSNÜ ÇORUK

VICTOR FRANKENSTEIN TANRIYA KARŞI
NAZIM G. FORTA

 # 3 - BK'DA ROBOTLAR, ANDROİDLER VE SİBORGLAR
BÜLENT AKKOÇ
BK VE ÇR'DA İNSAN-DOĞA İLİŞKİLERİ
GÜLTEKİN ÇOYGUN
BK TOPLANTILARI
BÜLENT AKKOÇ

 # 4 - UZAY ÇİFTÇİLERİ ÜZERİNE
CHRISTIAN SZYSKA
KISA ÖYKÜ TEKNİĞİ
FARUK ÇAVUŞOĞLU
ÇR'DA BİLİMKURGU (3. Bl.)
HÜSNÜ ÇORUK
EĞLENCE VE KÂR İÇİN HAYALLERİ DEVİNDİRMEK
BRUCE STERLING
THE DIG
UTKU ALTUNKAYA

 # 5 - ÜLKEMİZDE KİTAP DİZİLERİ
EROL TULAY
TV'DE BİLİMKURGU
SEZEN KAYMAK
BK SİNEMASI
MELİH TARI
KLİNGONCA -UZAYLI DİLİ-
İLKER ŞİMŞEKALP
TÜRKİYE'DE BK FİLMİ ÇEVRİLEBİLİR Mİ?
HAKAN ALPİN

SİNEMA

 # 1 - HABERLER
ANT ÖZOK

 # 2 - ALIEN FILMLERİNE MİKROSKOP ALTINDA BİR BAKIŞ
KEREM SANATEL

 # 3 - VAROLUŞ, YABANCILAŞMA KORKULARI VE BLADE RUNNER
KEREM SANATEL

YAZAR TANITIMLARI

 # 2 - RAY BRADBURY

 # 3 - FREDRIC BROWN
ARTHUR C. CLARKE

 # 4 - ROBERT A. HEINLEIN

 # 5 - RICHARD MATHESON

ŞİİR

 # 2 - BK DÜNYASI BİL VE KUR
EREN SEZEN

 # 3 - BİR MADENCİNİN YAKARIŞI
EMRAH GÖKER

 # 5 - KAHRAMANLAR
BİLGÜN GÜNGÖR

Ayrıca Çizgiromanlar, Testler, Kitap Tanıtımları, Röportajlar...

ŞOK HİKAYE

TELEPATLAR İÇİN BİLİM KURGU

(Science Fiction for Telepaths)

E. Michael Blake

Ah, demek ki ne kastettiğimi biliyorsun.

Okuyucu Mektupları

Sayın Akkoç,

Gönderdiğiniz 4 dergi bugün elime geçti. Çok teşekkür ederim. Yalnızca dergileri gönderdiğiniz için değil, ummadığım kalitede bir yayın çıkarmış olduğunuz için. Gerçekten de ATILGAN yıllardır özlemini çektiğimiz bir dergi. Elimdeki dört dergi ve bundan sonra çıkacak iki derginin bedeli olarak 600.000.-TL.yi posta çeki hesamımıza yatırdım. Dekontu ektedir. Okuyucusuna bu kadar sıcak yaklaşan bir dergiye ben de düşüncelerimi yazmak isterim:

- Umarım ATILGAN'ın aylık çıkacağı günler yakındır.

- Dergide yayınlanan öykülerin yazıldığı yıllarında belirtilmesi yararlı olur inancındayım.

- Klasik olmuş BK filmlerinin ve piyasadaki BK kitaplarının tanıtılması da çok güzel olur.

- Ankara'nın en büyük kitapçıları olan Dost ve İmge'ye dergimizi ulaştırmanız da yeni okuyucular ile tanışmanız için çok iyi bir fırsat olacaktır.

- Ankara'da bir BK sevenler topluluğu oluştursak çok güzel olurdu. Bunun için dergimiz çok iyi bir araç olabilir. Bu fikri bir sonraki sayımızda işlerseniz, gelecek tepkilere göre bir girişim yapılabilir. Bende dahil olmak üzere eminim birçok kişi bu iş için gönüllü olacaktır.

- BK ile ilgili İnternet adresleri verebilirsiniz. internet'te de BK ile ilgili bir usenet grubu oluşturabiliriz. (Böyle bir grup henüz Türkiye'de yok!)

- Derginin satış rakamlarını ne zaman açıklayacaksınız?

- Ben Hacettepe istatistik son sınıf öğrencisiyim. Şu anda elinizde, Türkiye'deki BK okur profilini belirlemek için çok güzel bir fırsat var. Bir anket yayınlayarak daha önce hiç denenmemiş bu araştırmayı da ilk kez yaparak tarihe geçebilirsiniz. Eğer isterseniz anket sonuçlarını da ben sizin için çözümleyebilirim.

- Büyük BK yazarlarını tanıtmanız çok iyi bir fikir. Buna devam edeceğimizi ümit ediyorum.

Son olarak sizden bir ricam olacak: DAYANIN. Bu dergiyi sizler ve biz okurlar elele ülkemizdeki en uzun ömürlü BK dergisi yapalım. Emin olun okuyucularımız size her türlü maddi - manevi desteği gösterecektir. BK'ya gönül verenler ATILGAN'ı kesinlikle kaybetmek istemeyeceklerdir. Okuyucularımıza mesajlar verin, herkes derginin tanıtımını yapıp abone bulsun. Ciddi sıkıntılar olursa bunu da yazın. Ve destek isteyin. Herkes elinden geleni yapacaktır.

Türkiye'deki bütün gazetecilerde ATILGAN'ı görmek ümidi ile...

Başarılar.

Muzaffer BÜYÜKKARAGÖZ / ANKARA

Sevgili Muzaffer,

İnternet konusundaki adresleri önümüzdeki aylarda verebileceğiz. Satış rakamlarımızın kesin olması için birkaç aya daha ihtiyacımız var. Ama onu da kesinlikle açıklayacağız, merak etmeyin.

Türkiye'deki bilimkurguseverlere yönelik anket çalışmaları üç kez yapıldı. Yeniden ve kapsamlı bir tane daha yapılmasını bizlerde düşünüyoruz.

Bilimkurguya olan ilgi ve sevginiz için çok teşekkürler. Hepimiz aynı düşüncedeyiz.

Sayın Bülent AKKOÇ,

Mektubunuz beni çok mutlu etti. Ayrıca öykülerimin yayınlanması da benim için çok önemli bir olay. Çoğu kitapsever için bu dal oldukça yeni. Bilimkurguyu birçok insan filmlerden tanıyor. Filmlerde ise bilimkurgunun sosyal yanından ziyade teknik ve bilim yanına ağırlık veriliyor, uzay savaşları, başka dünyalardan gelen uzaylıların istilaları v.s. gibi. Ben bilimkurgunun sosyal yönünü seviyorum. Beni düşünmeye iten yönünü. Yaşadığımız şu yüzyılın ilerideki yansımalarını gözlemleyebilmenin en iyi yolu bilimkurgu okumak veya bilimkurgusal düşünmek.

Bence nereye gittiğimizin, nasıl olacağımızın yanıtını en iyi bilimkurgu veriyor. Bu yüzyılda yaşayan insanın gelecekte reklamların, uyuşturucuların, tek tip yaşantının veya insan beynine hükmeden yönetimlerin elinde olabileceğini hayal etmek bana şu an için çok güç gelmiyor. Ben bu tür kaosların içinde hala insan olarak kalmayı bilebilen duygularını tüm duygusuzluğun ve metalik yaşantının içinde yaşayabilen bilimkurgu insanını ve onun maceralarını düşleyebilenleri seviyorum.

Benim için kitap okumak hayatımın en vazgeçilmez olayıdır. Fakat son zamanlarda yazılanlar sadece bir öncekilerin devamı olarak kalıyor. Herşeyin aşırı bir oburlukla tüketildiği şu zamanda bizim gibi geçiş dönemini çok uzun yaşayan ülkeler için bence edebiyat bir süre yerinde saymaya mahkum. Bu yüzden son dönem yazarlar kadın veya erkek farketmiyor, kendi içselliklerini romanlaştırıyor ve anlatıyorlar.

Ben bu tür romanları hikayeleri okuduğum zaman doğrusu çok tatmin olmuyorum, yazarın kendine göre anlam yüklediği ama okuyucunun sadece kendine göre anlayabileceği bir kavramı, olayı yazmak çok ayakları yere basan bir olay değil.

Bu sırada devreye bence yine bilimkurgu giriyor, yaratıcılığınız oranında düş, yaşadığınız topluma göre zaten varolan somut değerler ve ondan sonra kurgulanan olabilirlik hesapları. Bu yüzden 'bilimkurgu iyi edebiyattır' cümlesine canı gönülden inanıyorum. Bizlerde çok amatörce olan bu öykü denemeleriyle belki de bu türün ustası olacakları yönlendirebiliriz.

Yeni yazacağım hikayelerimi de size göndermeyi istiyorum. Dergide çıkıp çıkmaması hiç önemli değil amacım sadece sizlerle paylaşmak. Eleştirileriniz bana katkıda bulunacak.

Ayrıca derginize abone olmayı istiyorum. Ama abonelik koşullarını bilmiyorum. Yardımcı olursanız sevinirim. Ben derginizle tesadüf eseri tanıştım. Bu da 4. sayıya denk geldi. İlk üç sayıyı nasıl bulabilirim. Bu konuda da yardımcı olursanız beni mutlu edersiniz. Çalışmalarınızda sizlere başarılar diliyorum ve bu çabalarınızın sürmesini temenni ediyorum.

Gurur ASI, İZMİR

Sevgili Gurur,

Yazdıklarına ben de tamamiyle katılıyorum. Diğer bilimkurgu severlerinde beğeneceğini umarak mektubunu yayınlıyorum. Öykülerin güzel. Onları dergide sırayla yayınlayacağız. Yeni öykülerini de beklerim. Arzu ettiğin eksik dergiler adresine postalanmıştır.

Sayın Bülent AKKOÇ,

Mektubunuza gerçekten çok sevindim, teşekkür ederim. Bilimkurgunun Türkiye'de doğru dürüst bir hobi bile olabilmesi için çaba harcamamız gerektiğini düşünüyorum. Öncelikle bunun çocuk işi olmadığı anlatılmalı, sonra edebiyat çevrelerinde kabul görmeli BK (aslında yapılacak bir yığın şey daha var buraya sığmaz!).

Atılgan'ın son sayısı buraya ulaşmakta biraz gecikince telaşlandım. Acaba dergi yayın hayatına son mu verdi diye korktum, neyse ki endişem yersizmiş. Bir kez daha uzun ömürler dilerim derginize.

Çağrı'ya burada satılmak üzere dergileri yollamışsınız, buna çok sevindim. Ben şahsen BK'ya az ilgi duysa da önüme gelen her arkadaşa tavsiye ediyorum. Ayrıca Çağrı'ların dükkanına Fantasy Role-Playing kitapları için gelenlere de ordakiler tavsiye edeceklerdir. Biz de topluluk olarak gerek dönem başı tanışma toplantımızda, gerek yapmayı planladığımız oturumlarda dergiden bahsedeceğiz.

Belki önümüzdeki aylarda siz İstanbullu BKseverlerin de katılacağı genel bir toplantı düzenleyebiliriz ODTÜ'de. İstersek herşey olur.

Çalışmalarınızda başarılar dileyerek mektubu bitireyim.

Emrah GÖKER / ANKARA

Sevgili Emrah,

Bilimkurguseverlerin Ankara'da da genel bir toplantı düzenlemeleri benim çok istediğim bir olay. Geçtiğimiz ay Sadi Konuralp İstanbul'a geldiğinde Ankara'da oturan kırk kadar bilimkurguseverin adresini vermiştim. Bunlara bir de ODTÜ ve Hacettepe Üniversitesinde öğrenim gören arkadaşları da katarsak, yapılacak olan toplantının büyüklüğü ortaya çıkar.

Ben kendi adıma böyle bir toplantıda aranızda olacağımı bu satırlar aracılığıyla herkese duyuruyorum. Hepinize çalışmalarınızda başarılar dilerim.

TV Dizileri Testi

TEST

Sezen Kaymak

Aşağıdaki seçeneklerden yalnız biri doğrudur, lütfen doğru bulduğunuz cevap kutularından birini işaretleyiniz.

1) Türkiye'de "Tatlı - Sert" adıyla gösterilen "The Avengers" dizisinin başkadın rolünü aşağıdaki oyunculardan hangisi oynamıştır?
a) Diana Rigg b) Elizabeth Montgomery
c) Linda Thorson d) Honor Blackman

2) İngiliz TV dizisi "Doctor Who (Doktor Kim)" da Doktor rolünü kaç farklı aktör canlandırmıştır?
a) 4 b) 3 c) 5 d) 2

3) Amerikan NBC yapımı "Star Trek (Uzay Yolu)" dizisinde yalnız ilk sezonda rol alan, diğer sezonlarda oynamayan oyuncu ve oynadığı rol aşağıdakilerden hangisidir?
a) Nichelle Nichols (Teğmen Uhura)
b) Majel Barrett (Hemşire Christine Chapel)
c) Grace Lee Whitney (Yaver Janice Rand)
d) Walter Koenig (Çavuş Pavel Chekov)

4) İngiliz TV dizisi "Space 1999 (Uzay 1999)'ın ilk bölümlerinde Profesör Victor Bergman rolünde oynayan ve ününü "Kaçak" dizisindeki Komiser Gerard rolüyle yapan aktör aşağıdakilerden hangisidir?
a) Barry Morse b) Martin Landau
c) Richard Janssen d) Peter Graves

5) Başrolünü sinema filminde Michael York'un TV dizisinde ise Gregory Harrison'un oynadığı sinema filminin ve aynı adı taşıyan TV dizisinin adı nedir?
a) Flash Gordon b) Barbarella
c) Battle Star Galactica (Savaş Yıldızı Galaktika)
d) Logan's Run (Logan'ın Kaçışı)

6) Apollo, Starbuck, Adama, Athena, Cassiopeia hangi TV dizisinin karakterleridir?
a) Doctor Who (Doktor Kim)
b) Buck Rogers (25. Yüzyılda)
c) Blake's Seven (Blake'in Yedilisi)
d) Battle Star Galactica (Savaş Yıldızı Galaktika)

7) Komutan Ed Straker rolü hangi dizi filmin başrolüdür?
a) Time Tunnell (Zaman Tüneli) b) UFO
c) This Island Earth (Adamız Dünya)
d) Mork and Mindy (Mork and Mindy)

8) Aktör Gill Gerard hangi TV dizisinin başrolünde oynamıştır.
a) The Avengers (Tatlı - Sert) b) Dan Dare
c) Flash Gordon d) Buck Rogers in the 25th Century (Buck Rogers 25. Yüzyılda)

9) Yapımcılığını Steven Spielberg'in üstlendiği ve başrolünü Roy Schreider'in oynadığı bir çeşit "Denizler Altında 20.000 Fersah" uyarlaması olan dizi aşağıdakilerden hangisidir?
a) The Sea Quest (Denizler Hakimi)
b) Man From Atlantis (Atlantis'ten gelen Adam)
c) The Firebirds (Fırtına Kuşları)
d) Stingray

10) 1976 yapımı olan ve başrolünü Lee Major'un oynadığı, geçirdiği kaza sonucu bir gözü, bir kolu ve iki bacağı biyonik parçalarla değiştirilen bir test pilotunun serüvenlerinin anlatıldığı TV dizisi nedir?
a) Bionic Woman (Biyonik Kadın)
b) Alien (Yaratık) c) Predator d) The Six Million Dollar Man (Altı Milyon Dolarlık Adam)

11) Türkiye ekranlarında hiç gösterilmemiş olan ve başrolünü "Cehennem Sıcağı" dizisinden tanınan Roy Thinnes'in oynadığı 1967 yapımı 43 bölümlük TV dizisi aşağıdakilerden hangisidir?
a) The Humanoid (Humanoid)
b) The Invaders (İstilacılar)
c) Planet of the Apes (Maymunlar Cehennemi)
d) The First Man in The Moon (Ayda İlk İnsan)

12) "The Time Tunnell (Zaman Tüneli)", "Voyage to the Bottom of the Sea (Deniz Dibine Yolculuk)", "Land of the Giants (Devler Ülkesi)" gibi TV yapımlarının yapımcısı aşağıdakilerden hangisidir?
a) George Lucas b) John Carpenter
c) Irwin Allen d) Gerry Anderson

13) Amerikan TV dizisi "Mork ve Mindy'de Ork Gezegeninden yumurta biçimli Uzay Gemisi ile gelen Mork'un indiği kasabanın adı nedir?
a) Carillon b) Sauria c) Boulder d) Palomino

14) Sinema filmlerinde başrolünü Christopher Reeve'ın oynadığı, Krypton gezegeninden gelen, üstün yeteneklere ve güçlere sahip bir adamın serüvenlerini anlatan TV dizisinin adı aşağıdakilerden hangisidir?
a) Terminator b) Flash Gordon
c) Superman d) Robocop

15) Dünyanın ünlü kentlerinin üstünde birdenbire Ufo'ların belirmesiyle başlayan ve Uzaylı istilacılara karşı Dünyalıların direnişini anlatan başrollerini Marc Singer, Robert Englund ve Michael Ironside'in oynadığı TV dizisi aşağıdakilerden hangisidir?
a) UFO b) Visitors (Ziyaretçiler)
c) Land of the Giants (Devler Ülkesi)
d) The Andromeda Strain (Andromeda Mikrobu)

DARKWOOD SAKİNLERİ
ÇİZGİROMAN DERGİSİ

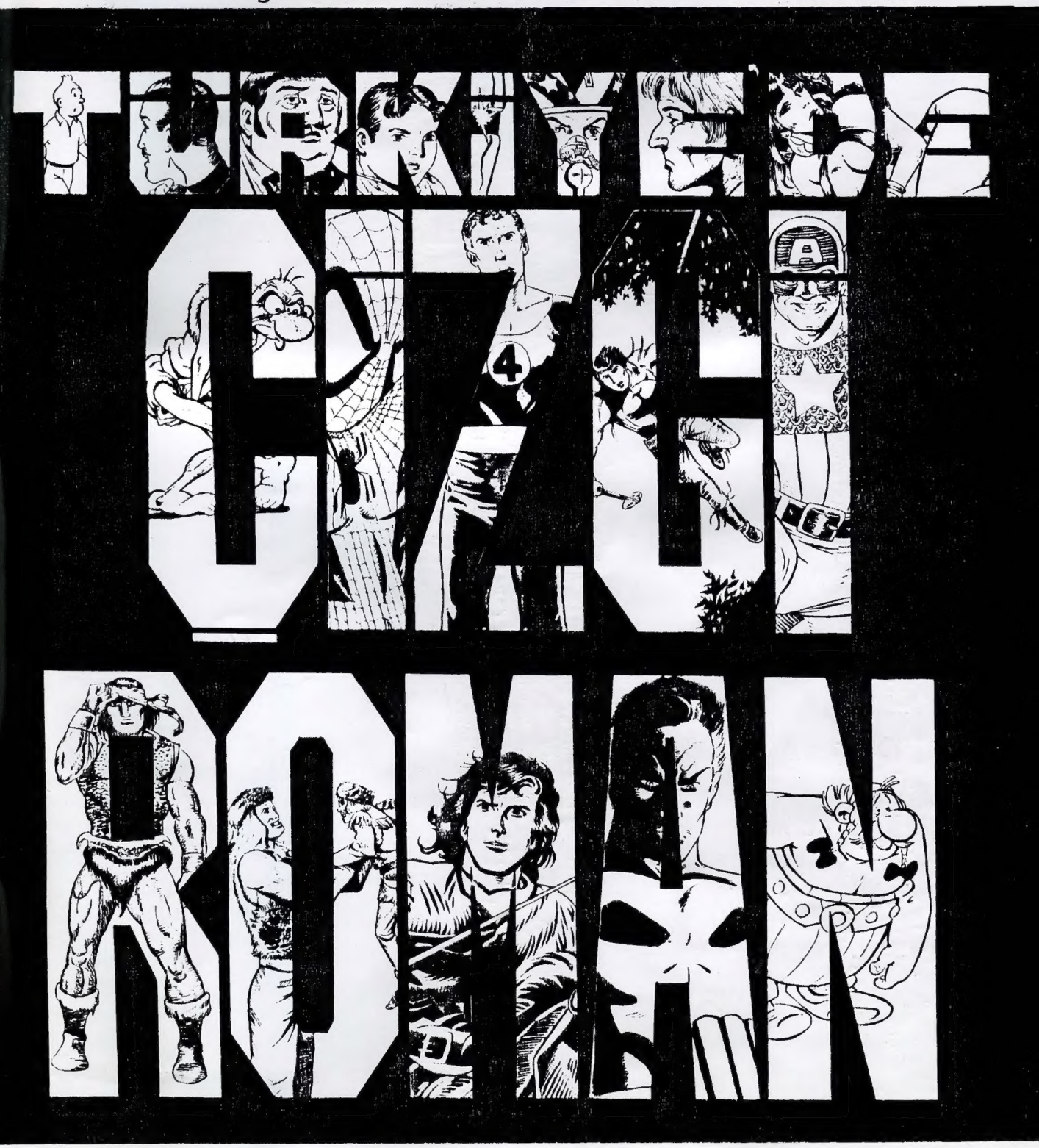

İRTİBAT ve İSTEME ADRESİ:
HAKAN ALPİN - Ahmet Vefikpaşa Cad. No.56 34280 Çapa / İSTANBUL
Tel.: 0212. 585 00 39

METİS YAYINLARI

BİLİMKURGU SERİSİ

UZAY TACİRLERİ
Frederic POHL ve
Cyril M. KORNBLUTH
Çeviren: Fatma TAŞKENT

PASLANMAZ ÇELİK SIÇAN
Harry HARRISON
Çeviren: Metin ÇETİN

BALIKÇIL GÖZÜ
Ursula K. LeGuin
Çeviren: Çiğdem Erkal İPEK

KAYBOLAN MİRAS
Robert A. HEINLEIN
Çeviren: Fatma TAŞKENT

İKİZ YILDIZ
Robert A. HEINLEIN
Çeviren: Nazlı KORKUT

ROCANNON'UN DÜNYASI
Ursula K. LeGuin
Çeviren: Tüba ÇELE

İKİ DÜNYA SAVAŞI
Poul ANDERSON
Çeviren:
Güzide GÜRBÜZ

MEVKİ UYGARLIĞI
Robert SHECKLEY
Çeviren: Belma AKSUN

... VE SONRA HİÇ KALMADI

Eric Frank RUSSELL

Çeviren:
Belma AKSUN

METİS YAYINLARI
İpek Sokak No.9 80060 Beyoğlu / İSTANBUL Tel.: 0212. 245 45 09 Fax: 0212. 245 45 19